

KOPRULU KUT.
144
M. ASIM BY.

This file was downloaded from QuranicThought.com

وقف الأمير غازي للفكر القرآني
THE PRINCE GHAZI TRUST
FOR QUR'ANIC THOUGHT
Est. 2012 CE

رسالة حضرت
كاشغري عباد
اقباله

وقفية الأمير غازي للفكر القرآني

THE PRINCE GHAZI TRUST
FOR QUR'ANIC THOUGHT

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۳

T. C.

Millî Fğitim Bakanlıđı
Köprölü Kütüphanesi
Başmemurluđu

Sayı : _____

ساجیہ نسلا م تحقیقات مرکزی

درودیه طیبات : واحسان برکات : بان خلیل اعظم حبیب
 اکرم سیدنا محمد سید الانبیاء و المرسلین و صلی الله
 علی سیدنا محمد و آله و اصحابه اجمعین : قصصاً سبها
 اولیاد : و محرم اسرار آن ندیم ظلوت سرآی اذها فاعفا
 و سرور مهربان و انصار و خلیفه اول بار غار و بر کزوه
 رسول مختار ابی بکر الصدیق رضی عنه العفار خلیفه ثانی
 آن تاج دار سلطنت و آن غواص بحر معانی در وقت
 معدلت منزه کوه قاف در تمکین و استقامت
 سردار اسلام و سر خلیفه امت عمر بن الخطاب رضی
 عنه الیقاب خلیفه ثالث آن معدن علم و هیا و آن
 منظر صدق و صفا جامع القرآن و داماد مصطفی
 عثمان بن عفان رضی عنه المنان خلیفه رابع آن شیر
 صدقه ذر کتوده در خیمه و زوج فاطمه زهرا و مقبول
 هدیه کبری : و شرف ضیاء و داماد مصطفی علی بن ابی
 طالب رضی عنه القوی الغالب : و انا که شهیدای
 صالحین : و کشنده کفار ظالمین : و غواصان دریای
 نور یقین : عین خاص الخاص : الحمزة و العباس رضی الله
 عنهما : و آن تاج دار روز جزاء و کوه دریای لافحه
 اولاد فاطمه زهرا : حسن رضی الله عنه و حسین شهید کربلا
 رضی الله تعالی عنهم اجمعین بعد از حد ضیاء و در مصطفی
 در بیان طریقه نقشبندیه که طریق اهل السنة و جماعت است

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله علی نعمه الظاهرة و الباطنة فی جمیع الالهال
 و علی الرحمة الواسعة السابقة علی الفکر و الخلال سبحان
 من تجرد فی ذاته و صفاته و الافعال صمدیه و رضفات
 زمین و زمان و در صحایف نه فلک و اسمان و اکر است
 و در کفتم محمد تو عا هیز و هیزان که فخر عالم و سید اولاد
 ادم پشین فرمود که **لا احصی ثنای علیک کا انثیت**
علی نفعک بدر کاه کبریای تو غیر از قصور و خطا
 و هدیه و بگرداریم و کرا صد است که محمد و ثنای نوران
 کشاید **رئی مشوی** یارب بخش هم و خطا های تیره را
 از رحمت محمد و اصحاب و آل او بی دریغ زیاده کرم
 از برای اوست : او صاحب نعم و لهماکی لقمه خوار است
نعت آن سز نشین در سر بر او مع الله : و آن تاج دار
 سید ولد ادم و لفق کرمتنا : و آن صاحب لوا ای عظمت
 و شفاعت کبری : و آن سربع السرمه المبیح الحرام الی
 سدره المنتهی : و آن محرم سر آئی تخم دانه فدای : فکان
 قاب قوسین او ادنی : تحفه نجات و صلوات زاکیات

درودیه طیبات

مذکور شد حالات فرقه ناهیه که اصحاب کربین
 و مؤمنین موصوفین است اول شرط این طریق عالی
 توبه و ارادت شیخ کامل کمال است بعد از آن اتباع شریعت
 نبویه است و اجتناب از مصاحبت اهل بدعت و از لغوه
 شرب ناک و کم خوابی و کم خواری و خاموشی و ذکر
 بر دوام لها لبا ترا واجب است بعضی با فصحان خود را اهل
 طریق میدانند نمی فهمند که اهل طریق بودن آسان نیست
 هفتاد هزار حجاب نور و طهارت در راه است قطع
 باید کرد طالب فوق این عالم ملک بعالم مثال و از
 عالم مثال بعالم ملکوت و از عالم ملکوت بعالم حیرت
 و از عالم حیرت بعالم لاهوت نرسد کامل نمیشود و مشوره
 هزار عالم را پنج قسم کردند که مذکور گشت این هفتاد
 هزار حجاب نور طهارت در وقت سلوک قطع
 خواهد شد بعد از آن تبدیل اطلاق و مسمیه مجیده و صفت
 بشریه بملکیه متبدل خواهد شد بعد از آن اهل طریق است که
 او منظر لطیف حق است تا چهل سال چاه است سال
 سی سال با آب شریعت غرا در ترک و تجرید و ریاضت
 نکشد قال بحال تبدیل نمیشود **بیت** تا خون کنی دیده
 دل بچی سال هرگز نهند آهت از قال بحال در نسخه های
 معتبره شریعت و طریقت و حقیقت مذکور شده است
 شریعت علم دین و شروط اسلام است و طریقت

علمان

عمل از علم است و حقیقت حاصل شدن مقصود است
 اگر علم نباشد عمل نمیشود کرد و اگر عمل نباشد حقیقت
 ظهور نمیکند و در مضمون آیت قریمه که قوله تعالی
 والذین جاهدوا فینا لنهذینهم سبلنا و ما ین اهل
 السنه و الجمعه که مجین و مخلصین است و سند قوی است
 در بیان اهل ترک و ریاضت که در پویه فقر فانی
 گشته و نفس را در آتش عشق کمر افشته و در خلاف
 نفس شیطان کوشیده و در میدان شریعت کتبی
 معنی ربوده اند چنین عزیزانند است قال البی
 علیه السلام قدر حنا من الجهاد الا صفر الی الجهاد الا کبر پیر
 ازین معلوم شد که علم از برای عمل است و عمل از برای
 حصول مقصود است که آن حقیقت است و چهار
 حقیقت را بدین دل در آئینه روح توان دید و دیده
 دل آن زمان گشاده که دو که در ذکر خدا کویا
 شود و از شراب معرفت اللذات ابدیه طاهر کند
 و از شوق جمال در الجمال دل به آرام و عطر در حیرت
 و جان در اضطراب و از غیر حق روی نباید و فضل حق
 روی اضافی میکنند در سریر دل نزول فرماید و کحل بینایی
 در دیده دل بکشد و آن زمان دل در آئینه روح
 اضافی نور حقا حق را مشاهده کند **قطعه** آن مست شدم که
 روح پیمانه او است زان می خوردم که عطر دیوانه او است

دودی بمن آمدنش رند من زور زان شمع که آفتاب پروانه
اوست تا فضل خدا و شفاعت رسول کبریا نباشد این
دولت طیسر نمیشود **بیت** بی غیای حق و خامان حق
که ملک باشد سیاهتیش ورق: علم یقین علم شریعت است
وعین یقین علم طریقت است و حق یقین علم حقیقت است
پس علم یقین از فوازن و شنیدنی حاصل میشود و عین
الیقین از عمل خاص و از نور ایمان و معرفت ربانی و از رفع
حجابات ظلمانیه دیدن دل کشاده گردد و نور جمال حق را
در آینه اضماع مشاهده کند و علم حقیقت علم هدای
تعالی است که وان الله احاط بكل شیء علما و این یقین
حق یقین گفته اند و کفکان هر کدام نوعی تعبیر کرده اند
و ایرا احوال انبیا و اولیای خداست و نظر الخضر را افضل
حق است که از غلبات دوق و شوق و از کثرت عشق
و محبت عقل متحیر و مغرور میشود و از زبان حق یقین
انا الحق کفین آغاز میکند لیس در این غیر از زبیر
جاری میشود این مقام مقام عشق است همه در حکم
اوست **بیت** عشق شورانگیز شوخی کرد شد کرد عقل
طرفه شاگردی که در حیرت کند استاد را: ط لب حق
در قطع تعلقات صوریه و معنویه از جمیع کلمات عبور
کند و وجود مجازی در وجود حقیقی محو و فانی سازد
موتوا قبران تموتوا ها کند و حجاب دوست را به حجاب بلیند

بیت

بیت امر و زین بدین طین حجاب دوست: ای خیر
حواله بفرود آمد میکنی: و من کان فی هذه اعمی فهو فی الله
اعم کسی که توفیق و هدایت نباید در اشغال دنیا
دین خود را فراموش کند گویا تا این است و در آصرت
بیر از رحمت خدا و از شفاعت رسول الله محروم
خواهد شد گویا کواست و اعلم یقین یقین یقین
رسیدن و اعین یقین بحق یقین بودن فرض
فرض و سنت موکده است و هر طالب خدا را واجب
است که این یقین را حاصل کند قوله تعالی و اعبد ربک
حتى یاتک الیقین بنده که کن پروردگار خود را تا که
یقین حاصل شود مراد از این حق یقین است که
معرفت ذاتیه را در آینه محمديه مشاهده کند و در علم
بقا خود را فانی سازد **قطعه** خاک وجود را تو با وفا
از خود فاشی بخدا بعد از این بقامت: چالاک و صیت
بسر پرده و صابر جان را باز در ره او دوست خون بوست
بحر ظهور بحر بطون در وجودت: آینه صاف کن
صفا در پی صفات: آصمیم در بیان طریقه نقیض
طریقه فقیه است شاه راه شریعت نبویه است
و طریق ابی بکر الصدیق و اصحاب کربن است که
در سخت ایمان در دل دوستان خدا کاشته اند
و این طریقه علیّه را فروع و اصول هست

اما فروع این اشکار که دوام با وضو بودن و اوقات
 حرمه را جماعت خواندن و ختم فرائض کردن و از
 اهل بدعت دور بودن و از لغو هرام پرهیز کردن
 و اعتدال اینها فروع است این طریق است و اما اصل
 این طریق عالی پنهانست مثل بیخ درخت در زیر مجسمه
 کثرت طیبه اصل ثابت و فرعها طی السامه اصول
 این طریق پاره است **موش در دم نظر بر قدم**
خلوت در آنجن سفر در وطن یاد کرد بازگشت
نگاه داشت یاد داشت و قوف زمانی و قوف عمری
و قوف قلبی موش در دم در انتقال نفس در این
 نفسین حاضر باشد و نفس خود را بعقلت نه برارد
 و بر دوام در ذکر در فکر باید بود تا نفس بعقلت بر نیاید
 و حضور و اکامی را شعار خود سازد تا کلفت و
 عقلت از میان بر خیزد و دل در ذکر زنده شود
 و ذاکرا از میان بر آید و ذاکر عین ذکر و ذکر عین مذکور
 کرد **ربعم** ذکر کو ذکر تا ترا جاست : پاکتی دل ز ذکر
 یزدانت : چونکه فانی شوی ز ذکر : ذکر هفتیه کیه
 گفته اندانت : دل خود را بر دوام در ذکر باید داشت
 و مراد از دل حقیق اندیشه و خیال است و دائم در یاد
 خدا باشد و در حضور حق بدارد و هیات دل از
 کلستان آب حیات تفکر و تذکر زنده است

و اگر ذاکر

و اگر ذاکر نباشد دل بمیرد **ربعمی** ذکر خدا رحمت جان دوست
 نبوه ذاکر بخدا و اصل است : صاف بکن آینه دل تذکره
 زانکه هزاران نظرش بر دل است : **نظر بر قدم** یعنی نظر او بر
 پای او باشد تا نظرش بر آنکند نشود بخاری که نمی باید یافت
 چرا که نظر خیر کسره دل انسانست خیرنا خیر آورده بر دل
 عرضه کند و نفس و شیطان از بخاراه نترسد و چشم خود را
 از نامحرم نگاه دارد طالب خدا را نظر بر قدم و دل دیگر
 و عقل در فکر و جان در حضور و اکامی مستغرق گردد
 و نفس و شیطان سلمت کویان طوق بنوع که بگردن گرفته
 و در خدمت عبودیت آرام یافته و الهیان قلب
 هوس کند و مطیع و فرمان بردار شود **ما آیت شیئا**
الا و آیت اللدیه روحانیه و تعابید و قطع چشمی که چهار موهظی
ببید : شک نیست که عالم بقا را بینه از جعبه جام
عشق دل زنده شود : در هر چه نظر کند خدا را بینه :
 درین حالت طالب حق در ظل حمایت عشق است
خلوت در آنجن یعنی بقاء هر در میان خلق بود و در وطن
 با حق باشد و مصاحبت خلق مانع حضور و اکامی
 اولشود و دل دوام در حضور معنوی و ذاکر و تکر کرد
 و عقل در نهایت قرب از خوف و رجا در حمد و ثنا مشغول
 باشد و جان در سیرت مع اللدیه وقت لایسعی بکن
مقرب و لایسعی مرسل مشرف گردد و در ظل حمایت رسول

از ما سوی الله ایمن شود و در آیه محمدیم جمال
 دوست را متهم کند المؤمن مرآت المؤمن
 اشکارا شود ربعی ایجاد و هو انس جان آینه است
 مقصود درین کون و مکان آینه است: دل آینه
 جمال شاه است: این هو در همان علاف
 آن آینه است: آینه را صیقل کردن و مصفا نگاه
 داشتن کار طالبان حق است و ریشه دولت
 اینست ربعی سر ریشه دولت ای برادر یکف آثر
 این عمر کرامی بخارت مکناره و اتم همه با با هم کسی
 در هم کار: میدار زهفته چشم جانب یا سفر در وطن
 یفر سفر آدمی باید که از صفت ز صفت بصفت همید
 و از صفت بشریه بصفت ملکیه انتقال کند و از
 عالم ملک بعالم مثال و از عالم مثال بعالم ملکوت
 و از عالم ملکوت بعالم صیروت و از عالم صیروت
 بعالم لاهوت ترقی کند و کشف معنیات و قیوس
 و واردات و هو قسم حالات و کیفیات در نظر ظاهر
 شود التفات کند سهواک را ترک کند و هو
 رود مد نفی باز تا که شفقت حضرت رسول
 اکرم صلی الله تعالی علیه و آله مشرف شود تا در ظر حیات
 آنحضرت بماند آن زمان قطع طریق که نفس
 و شیرین است محروم باز گردد و مطیع فرمان برود

دیار نبوت را

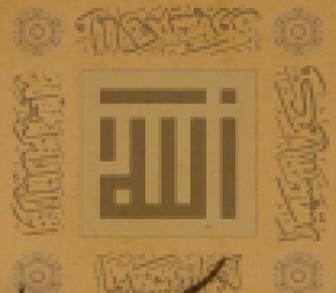
و بار شریعت را در راه طریقت بکشند بیت چون شتر
 در ره در آوار کشر: باز ایزد بر در چهار کشر
 اما ایمن نباید بود و اگر از حدود رسول الله (ص) سلام
 دور شوی باز دشمن اول است که ترا صد ساله
 راه از قرب خدا دور میکند پس دائم در مابین حرف
 و جا بود یا ذکر عبارتست از آنکه تکرار کند ذکر را که
 از درویشی باور سیده باشد و ذکر را بحضور دل گوید
 در معده نکوید در دل گوید تا مفهوم ذکر را بر دل
 زند تا که دل در ذکر زنده شود آن زمان محل محبت خانه
 عشق الهی گردد و دل را تم ذاکر شود فاذا ذکر الله ذکر کثیرا
 آن زمان ثابت خواهد شد و شب و روز در یا خدا
 بگرد و بجهت و در حضور معنوی و در عبارت حق دوام
 برود و سوزش در شوق الهی بی آرمیها رود و هدایت حالت
 نشان عنایت حق است و نقل و گرم است و در وقت
 ذکر کفین صفات خدا در ذات او قائم دانسته و در
 مراقبه جمیع احوال و خواج حافظ دارد و بعد از آن بکر مشغول
 شود همان دانند که این نفس نفس افریست و اگر مراد
 حاصل شود باری ازین عالم با ایمان رویم در صراط
 صبیح و صراط ذکر و عبودان آن را در عرق آب کند
 و هستی را محو گرداند و دل در اضطراب ذاکر شود
 و عقل در هیرت بماند و روح در غلبت شوق انقص

قلب پرواز کند و نفس و شیطان در زنجیر بنوعی
بسته گردد درین حالت حاکم ملک و هوو عشق است
و آتش عشق هر چه غیر حق است بسوزد **و کبر عتق است**
می برد سراغیاری را که هیچ معنی بدیبا اول بخش اینها را
بازگشت عبارتست از آنکه گوید در عقب هر ذکر
خداوند مقصود من از ذکر رضای تست و مراد من
تویی و از تو ترا میخواهم طالب وصال توام عشق
چهار با کمال توام گفته ملا و طه کند و اگر خواطر شود
استغفار سازد باز ذکر را از سر گیرد همان معنی است
و هر داند انسان فانوس خیال در نور ذکر منور شود **بانی**
انسان جوهر حی بود و روح حیوانی: **قلب صوفی بود**
و صدای دردی: **در ذکر خدا خاک تو ز میگردد:**
فانوس خیالی و هوائی دردی: **نگاه داشت عبادت**
از آنکه دل خود را نگاه دارد از خواطر اغیار که ازین
مقام است و خلوت را اختیار سازد و هوج و قلت
اکل و کم خواب و خاموشی درین حالت **رض عین**
داند خواطر همهاست خاطر رحمانی خاطر ملکی خاطر
شیطانی و خاطر لقای اقا خاطر رحمانی انس
و صیبت است که از خوف حق **نیس و قرین حق** گردد
این خاطر فضل خداست و خاطر ملکی نماز و روزه
و ترک دنیا و ریاضت است این خاطر هم عنایت

دخاطر شیطانی

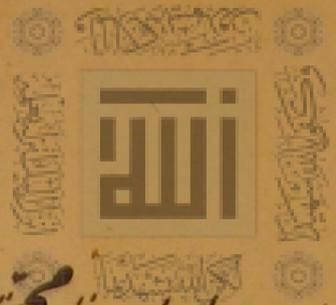
و خاطر شیطان از آرایش معصیت و فتنه در میان امت
و هت جاه و سلطنت و کبر و ریاء و عجب این خاطر
شیطانیت است که اجتناب کند و متفق شود و خاطر لقای
لها مهای کونا کون و شراب و کباب و مرص و شهوت
و خرد و خواب و طمع مال و هت دنیا و دنیا و عینیت
و کاهلیت و شدت و احوال اینها خواطر نفسی است
خواطر نفسانی را توبه و استغفار کند تا تو اندکی منور
نباشد **یاد داشت** عبارتست از آنکه سالک دل خود را
بآن جناب حاضر دارد و مجرد از لبس حرف و صوت
و مجرد از جمیع جهت درین ملا و طه و روق و شوق
و غلبات عشق **زیاده شدن** گیرد هدیه من هدیه
الحق تو از عبادة التقلید حاصل شود بعضی از کمال
این معنی را مشاهده گفته اند در درون شوکتنا
وز برونی میخانه و شر: این چنین زیبا روش کم می بود
اندر جهان: **و قوف زمانی** آنست که ذکر در حضور
گفته شود و غفلت از میان بریزد و محاسبات رفع شدن
گیرد و اگر عین معکور کرد و ضایحه آید در آتش سرج
شود و زیاده سوزاند اگر گوید من **تشم راست است**
و این احوال شیخ منصور است رحمه الله تعالی اما الحق
گفت و از غلبات عشق عقل معزول گردد آن زمان
این سخن از زبان جاری شود **مشغولی** در دروادی

ایمن عانی: شنوائی انا اللہ فی کائنات روایت
انا الحق از درستی: ہر نور و از بخت: **وقوف قلبی**
آنست کہ ذکر را طاق طاق باید گفت اول بار
بعد از آن پنج بار بعد ہفت بار تا است و یک
بار از زمان پنج ذکر معلوم شود یعنی آنست کہ کریم
درد و سوزی آرامی و ترک دنیا و ما فیہ این یعنی
ذکر است و اگر تکی نہ ہر بار از سر گیرد غسل و طہارت
را احتیاط کند و ذکر را از دل گوید و در معدہ نکوید
و اہل بدعت دور باشد و خاموشی اختیار کند **وقوف قلبی**
آنست کہ ذکر گفتن حاضر باید بود و نفس بغفلت
نہر آید و در وقت الا اللہ گفتن توبہ خاطر در آئینہ
دل باشد تا جمال الجلال را در آن آئینہ مشاهده
کند و نقش اللہ در آئینہ دل بخواند از زمان نقش
غیر و صفیہ دل نمائند **بیت** نقش بنائند در وقت
کار ساز اند ہر لی و لک: حضرت شاہ نقشبند
در وقت توبہ و ارادت بمولانا یعقوب چرمی فرمودہ
اند از پیران متقدمین و قوف قلبی ہمارسیدہ بود
بنو خشیدم و از کلام پیر مولانا یعقوب فرخانی
شاد شنیدند و از کلام ایشان چنان معلوم میشود کہ
وقوف قلبی اصطلاح مشایخ متقدمین است کہ
مستجمع جمیع طریقہ است و نسبت معنویہ حضرت

ابو بکر الہدی

ابو بکر الہدی است میراث بہ بزرگان دین رسیده است
و وقوف قلبی گفتن اصطلاح مشایخان است و مراد
نسبت معنویہ بودہ است و این نسبت معنویہ را کفنی
دارد و ریاضت و عبادت را کسی نماند خصوصاً ذکر
محرم و نامحرم بقہمد قال النبی علیہ السلام استر و میک
و ذہابک و مذہبک این وقت مراقبہ است و مراقبہ
محا قیقت ظہر و باطن است و دوام حضور و اکامی
است آترمان غیر حق در دل راہ نیاید زیرا کہ وقت بود
سلطان عشق است منتظر باید بود و باید دانست کہ
ازین حجابات ظلماتیہ و نورانیہ نگذارد طی مراحل نمیشود
و آنچه در ظاہر تعلق دارد و حیاتیہ کشف و کرامت
و حج و نماز نافلہ و اوراد رحیمیہ و علم بلا عمل این مجاہد
نقی نگذرد محزل نمیرسد و حمایت و سند طالبان خدا
دائرہ شفاعت رسول اللہ علیہ السلام است تا بحال
ایشان مشرف نشود کار آسان نمیشود و اطومہ مرآت
الطومن آترمان ثابت میشود کہ در آئینہ محمدیہ خدا
شناسد و کسی کہ خود را شناسد معجز خود را از کجا شناسد
و شخصی کہ خود را شناخت نبی را شناسد بعد از آن
در آئینہ نبی خدا را شناسد **من عرف لقفہ فقد عرف**
نبیہ و من عرف نبیہ فقد عرف ربہ: روی نماید قلب سلیم
حاصل شود آترمان شریعت و طریقت و حقیقت جمال

خود را نماید و از تقلید خلاص شده عارف وقت محقق
 زمان گردد و اگر این چنین عزیزان میسر شود صحبت
 او را عینت و آینه و اگر او آب صحبت و آینه کبریا
بیت صحبت پیرینه زهر عمل است هجره با او شست
 در عمل است این عمل همچو راز پنهان است
 می برد سوی وصل جانان است او آب شریعت
 او آب طریقت است و او آب شریعت با طهارت
 خاموش نشیند و در صفت نعل بر در زانو نشیند
 تا سخن نرسد هیچ نکوید ولی ضرورت ایضا خود
 تخیزد و او آب طریقت دل خود را ذکر و حضور و اکابر
 نگاه دارد و از امداد مشایخ امیدوار نشیند
 و غیر حق در دل نباشد و باین طریق در صحبت عزیزان
 باشد از همه علم بهتر است **بیت** بی عنایات حق و ضامان
 حق بگر ملک باشد سیاهش ورق باطن بزرگان
 مظهر لطف خداست و واسطه فیض حق اوست
 تا دل او راه نیابی فیض غیر سد و رضای خدا در راه
 پیران شامل است ازین جهت آنحضرت صلی الله
 علیه و آله فرموده اند که **علماء ائمتی کانیا ربی اسرائیل**
کفته است که قوله تعالی قل ان کنتم تحبون الله
فاتبعونی بحکم الله تبعیت انبیا و اولیا قرص عنایت
 و تابع شدن انبیا شریعت است و تابع بودن اولیا

و صلحای

و صلحای اامت و سنت **ربعی** صمت و جوع و سهر و عرت
 و ذکر بدوام تا تمامان هزارا بکنند کار تمام اصل
 این جمله کلمات بجز مرشد طیبیت پیر صاحب دل
 و کامل صفت بجز آشام بدان ای طالب صادق
 هدایت حق سبحانه و تعالی هر ساری که قرینه غیب
 بر سینه بر قنوع آنحضرت علیه السلام گذاشت و دریای
 رحمت بی پایان در باطن ایشان جاری بود و آنحضرت
 در افرودت از ابی بکر الصدیق صادق ترین یاقند
 این اسرار بلا نزایه را بر سینه ابی بکر الصدیق ریختند
 و حضرت ابی بکر الصدیق رضی الله عنه در افرودت
 در باطن سلمان فارسی درو طلب پیدا شد این اسرار
 بلا نزایه را بر سینه سلمان فارسی ریختند و ایشان نیز
 در افرودت درو طلب در نزد قاسم بن محمد بن ابی بکر
 پیدا شد این اسرار بلا نزایه را در باطن قاسم بن محمد ریختند
 و ایشان نیز در افرودت در باطن امام جعفر صادق
 درو طلب و توفیق ارادت در باطن ایشان پیدا شد
 این اسرار بلا نزایه بر سینه ایشان قرار گرفت و ایشان
 نیز در وقت افرودت سلطان با یزید لسطای ریختند
 و ایشان نیز این شربت شفا و نور صفا بشیخ ابوالحسن
 الحرقان رسید و ایشان نیز این معنی بشیخ ابوالقاسم
 کرکائی رسید و ایشان بشیخ ابی علی فاریدی طوسی

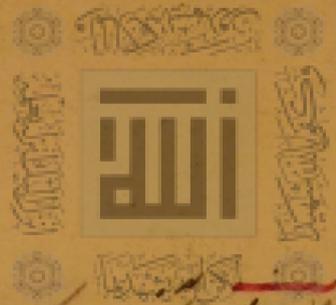
رسید و ازین نیز خواجہ یوسف محمدی رسید و ازین
نیز شیخ عبدالحق عجمی رسید و ازین نیز خواجہ
عارف ربوکردی رسید و ازین نیز شیخ محمود
انجیرغوی رسید و ازین نیز خواجہ علی رامینی
رسید و ازین نیز خواجہ بابای سامانی رسید
و ازین نیز سید امیر کلا رسید و ازین نیز این
نسبت شریف حضرت شاه نقشبند خواجہ محمد
براد الحق والدین رسید و ازین این نسبت شفا
را بر کام جان طالبان رسانیدند و منور ولایت
ہما زمانہ ساقند و ازین خلیفہ بسیار است
و در افروقت این معنی بمولانا یعقوب عرض رسید
و ازین حضرت خواجہ عبید اللہ رسید اورا
نیز خلیفہ ہا بسیار است و در افروقت بمولانا محمد
قاضی رسید و ازین نسبت شریف محمد
اعظم رسید و ازین خواجہ محمد امیر و ہمدی رسید
و ازین نیز خواجہ ہاشم و ہمدی رسید و ازین
نیز خواجہ یوسف کاشغری رسید و ازین خواجہ
ہدایت اللہ کاشغری رسید و ازین بمولانا اظہر
کاشغری رسید و ازین این در ولش کم استفاد
دی حاصل بدویش عبد اللہ کاشغری رسید و انرا
این بزرگان در حفظ و نگاہ دارند تا در رعایا و کرد

شود

شود و این مشایخ محمد و معین ساکنان راہ حق است
فاد کردی از کرم بکشیر است اکنون بیاید و است کہ
شریعت شرط است طریقت ترک حقیقت مراد است
طریقت ترک است یعنی ترک ظاہر و ظہن
مقصود کلی حاصل غلیظ و ہرکہ مہرہ یافتست بعد از
قای لشری یافتست و مہرہ دیدہ است بعد از نزل
و ہود دیدہ است و دنیا را ترک کردن سہل کار است
خود را ترک باید کرد کُل شیء مالک الا و ہرہ زروی
نمایند طن الملک الیوم لقد الواحد القہار نقاب
از روی کار بردارد و صفات اللہ را در آئینہ اشیا
مشاہدہ کند و در آئینہ صفات اللہ ذات اللہ را
ملاحظہ نمایند الا آنہ بکل شیء محیط مفہوم کرد و مراد
طالب خدا حاصل شود و حقیقت عبودیت اشکار کرد
و عارف عین معروف شود المؤمن مرات المؤمن معین
کرد و اگر آئینہ جامع گوید است میگوید زیرا کہ جمال
در صورت آئینہ خود را جلوہ میدہد **بیت** اتصال
بے کیف بی قیاس **بیت** هست رب الناس با جان با
آئینہ روح جمال اللہ اتصال بلا کیف است و عکس
جمال اللہ آئینہ را بی شعور سازد و در ان وقت معذرت
و تجلیات الرتہ اگر ہر بی نزایت است بسبب
تزلزلات بجز مرتبہ مقسوم است تجلی آثار تجلی افکار

وکان اللہ بکل شیء محیطاً
2 سورة الفار

در بیان تجلیات اللہ

تجلی صفاتی تجلی ذاتی تجلی اناری است که هوری
 از افراد موجودات در آن وقتکه مظهر تجلی حق واقع
 شده باشد اگر صد اشنور و اگر بطریق علم در آن
 وقت بر و معلوم شود که این شی مظهر تجلی کف
 شده است و این تجلی اناری تا شد یعنی آنکه حضرت
 موسی علیه السلام از شجره واری ایمن صین تجلی نشدند که
 یا موسی انی انا الله رب العالمین اگر چه شجره و
 بهارت که بود چون از درخت صادر شد تجلی
 اناری میگوید و این تجلی اشرف تجلی صورت است
 و شجره واری ایمن که در مرتبه بنائیت و مظهر
 تجلی حق تواند شد و شجره و جود انسانی که اشرف
 جمیع موجودات است اگر واقع شود چه عجب باشد
در در واری ایمن که ناگاه درستی گوید انی انا الله
انا الحق است باشد در درستی چه بود گوازی که تجلی
تجلی اناری است که سالک در وقت مکاشفه فدای
تعالی بر وی تجلی کند و هور را مظهر تجلی حق بیند و با عقل
با فعال الله متصف شود و تجلی انعالی عبارت از صین
تجلی است و تجلی صفاتی آنست که سالک در حالت
کشف مظهر تجلی حق گردد و بصفتی از صفات الهیه
موصوف شود و بکثرت طاعات و عبادات و برفی خوار
مظهر تجلی حق میشود و بصفتی از صفات الهیه موصوف گردد

انقوا

انقوا فراسه الهومن فانه میظر سورا الله که دیده بصیرت
 مؤمن بنور الهی منور گردد و نور جمال الله را مشاهده
 تواند نمود و تجلی ذاتی آنست که سالک در وقت
 مکاشفات مظهر تجلی حق گردد و او را در بحر ذات هدیت
 چنان مستغرق و متلاشی شود که فانی محض گردد و از
 هیچ علم و نشان و اثر نماند و قای حقیقی عبارت ازین
 معنی است و قای صرف را تجلی ذاتی میگویند و نور
 یکیت او را توت و تعین است و آن نور ذات فدایت
 عزت شانه و او را هیچ نوع رؤیت ممکن نیست فکر کسب
 تزل آن در مراتب تزلالات نسبت و اضافات اما
 در هر مرتبه از مراتب سبعة قلبیه که تزل میکند کسب
 آن مرتبه لولی و تغیری می آید اما مراتب سبعة قلبیه که
 مصلحت اول سانی نور او سبز ظاهر شود و دوم
 نفسی نور او کبود ظاهر شود سیوم قلبی نور او سرخ ظاهر
 شود چهارم ستری نور او زرد ظاهر شود پنجم روحی
 نور او سفید ظاهر شود ششم ضعی نور او سیاه ظاهر
 شود **هفتم** سیاهی که برانی نور ذات است بتاریکی در
 آب هب است هفتم غیب الغیب نور او بی نور است
 آن نور ذات مطلق است در طریق نقشندیه
 مراتب سبعة قلبیه عبارت ازین انوار است و بر هر
 حق شرط آنست که از عالم کل بعالم دل نظر کند

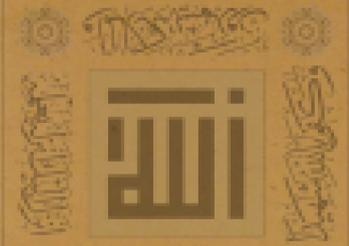

و در پی دل کشاده کرد و بیدیه دل نور جمال الله را
 مشاهده کند **مثنوی** برتر ازین پیر کی آب و گل
 تارسی در روشنی جان و دل است در دل
 روزی از سوی **هو** قدر سوزی سوزی از اجوی
 دیده دل آن بود از آبیاب هیون یابی موی آن زده
 شتاب دیدنی باریده دل بازین پرده های
 حسن رب العالمین پرده نهصد هزار از نور حق
 پیش چشم دل زاده هیون طین در میان هر کی نهصد
 هزار پرده دیگر بدان اندر شحات در پس مهر پرده
 قومی را مقام صف زده هر یک جو صد بر تمام
 اهل آن صف اولین تا آخرین چشمشان طاقت نداشت
 پیش ازین جناب حق سبحانه و تعالی از تجلی اول
 نور نبی صلی الله علیه و سلم را بیا فرید از نور ایشان روح
 انبیا و اولیا را بیا فرید و روح المحفوظ و روح خاصه
 ملک از فیض آن نور است که نور و عطر و عشق
 و قلم هر یک معنی است رسول علیه السلام با هم
 مترادف یا در کرده اند و حالات و کیفیات خود را
 با امتنان خود نمودند و اسرار الهیه را مستور داشتند
 اند و این بیان و نشان و درک و تب عارفانست
 بخام محبت در انوار معرفت طیران کنند و نور محبت
 بسر توجید رسین اند **نظم** هر که را پاسبان هدایت است

در بیان تجلی اول

از ازل

از ازل تا ابد ولایت اوست کوس دولت با همان
 زده اند هر که را پیش رو عنایت اوست است
 از او از حمایت خلق خلق کونین در حمایت اوست
 کم زدن زاده راه او باشد دیدن خویش تن حمایت
 اوست جهاد در پیش دیده بر توفیق در رسم کارها
 روایت اوست اولین منزلش وجود و عدم
 زین هو که گشت حق نهایت اوست این هر وقت
 تقییر کردیم احوال ایشان و انزای آن درین نمی آید
 هر که را بدین هدایت راه دادند منشور ولایت
 هر دو کون بروی او باز نهادند و دل او را نشانه
 لطف و کرم حق گردانیدند که ظاهر و باطن او سزای
 خلعت و نواخت و کرامت گشت اگر خدا و هر که فارغ
 نشیند تواند و اگر خدا و هر که طاعت کند تواند و اگر
 خواهد که خلق ندانند او را نتواند زیرا که ما هیچ آفتاب
 تابانست و بی حال لشکر داری کند و بی لشکر
 سرهائی کند و بی جنگ صفیای مبارزان بر درند
 و بی تیغ سرها از دوش برگیرند و بی دست خانها
 ضرب کنند و بی آلت شهرها غارت کنند و بی پای
 راه نابرند و بی پر در آسمان پرواز کنند و بی قلم
 هر علم با بیان کنند و بی نش هزار بسوزند و اینها را
 ما بخین در دریای محبت در موج محبت در زورق حیرت

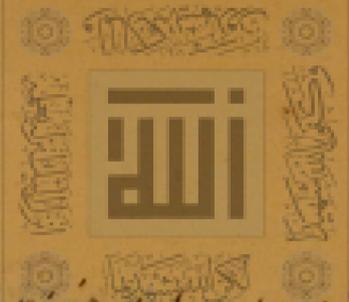

میدارند تا روزی که کتاب صالح بیت او دهند و شراب
 الفت و موالت بنوشانند و عظمت کبریم و مخونه آتش
 محبت افکنند و قدح شراب و سقیم رہیم شراب طورا
 در لب عطشان او زینند و ندی ان لا تخافوا ولا تحرزوا
 بسمع او رسانند ای طالب خدا اگر خواهی که دریای
 نیستی غسل سازی و ارباب وجود ستی حالی کبری
 و از دریای مطلق کو هو مقصود در ایتی افرو وجود حوانی
 فانی نگرری و جود رحمانی نیایی نظم جان جان بذل
 جان نایی: جان جان کی بر ایگان نایی رو عیر حیوت
 حیوانی: تا شوی زیر جان جان نایی کر شوی فان
 از حیات فان زود کان د جاوردان بای جان جوری
 طلب نه جان وجود که حیات ابدان نایی این
 حیات وجود چیز نیست ترک این گیر تا که آن نایی
 طالب خدا در توحید فنا کنند اصل توحید سے سے است
 توحید عام توحید خاص توحید خاص خاص توحید عام
 خدای تعالی را بیکانگی دانستن فاعلم انه لا اله الا الله
 معلوم کنند که حق بجانہ و تعالی واحد است من جمل
 الوجوده که والله اکرم الہ واحد والش در صفات شکست
 و صفات در ذاتش یکتا داند و فروق میان عام و خاص
 بشواید عقلی برند و بدان از ماتر خاص صورت شود
 عقل دریابد و بداند از شوا مد عام کبری و صغری کنند

در بیان مراتب توحید

وقای خود در بقای عمر شانہ یابند و میوستند در وجود و جیب
 الوجود خود را محو و نا چیز یابند و ممکنات را در واجب
 معدوم و مستغاب الوجود دریابند و اعلیات انوار قرم
 چنانکه ممکنات در ازل معدوم بود و اکنون در باز اگر
 صحیحان دانند و توحید خاص الو کیس انت که روح
 مقدس از مرکب قالب پیاده شود و سیر زمان و مکان
 و جهاد نژاد و مغزین شود و مهم و خیال و فهم را میل
 نایانت در دین کنند و خواس ضمیر و عقل را معطر
 کنند و عقل را بمقراض تزیه زبان فصول بیر نفسی
 در بازار اعتز تزهید در چار سوی دنی النفس عن نہوی
 سر مراد بردارد شیطان از آتش عشق فرار کند و دل
 در عبودیت معبود استقامت کند و اخلاق نسانہ
 بطوفان نیستی نہستی را خواب کند و کون صغری و کبری
 را بشوار مد عقلیہ مقید سازد و در کتم عدم افکنند و
 وجود را بیر یابی نیستی افکنند تا از خود فنا شود و بما حق
 باقی کرد این بیان حالات و کیفیات مشایخ ان
 عظام است که عند لیسان کلمات صفات ربانی
 و تاج کارخانہ قدرت حقانی نقش ندان بر دہ
 مکاشفات سجانی شیخ عبد الحق عبد و انی خواجہ
 علی امینی و حضرت شاه نقش ندجاری و خواجہ
 عبید الله اھرار و سرخ قلقہ خواجگان سید احمد کاشانی

وقای خود

بمخروم اعظم معروف است ایشان این طریق حقیقه را
 به زبانت رسانید اند و مولانا جلال الدین رومی رحمه الله
 تعالی علیه می فرماید که **بیت** نقش بند اند در متون کتک
 کار ساز اند بهرلی و لک و در نزد عارفین محققین علم
 اولین و آخرین معلوم بوده است می فرماید که **بیت**
 کز نه علم حال فوق قال بوری کی شدی بنده اعیان بخار
 خواصه نساج راه و مولوی جامی می فرماید که **نظم**
 سکه که در سترق و بطی زوند نوبت افرو به بخار زوند
 از خط آن سکه نشد بهر مند جز دل به نقش نشد نقش بند
 این که هر خاص نه هر جا بود معدن او خاک بخار بود
 زو کربان نوبت شمشیری کوه فقر عبید الهی آنکه
 ز صرت فقر که است خواصه اضر عبید الله است
 این طریق حقیقه طریق اهل السنه و الجماعت است که مبر
 از فرقه ناجیه این طریق است و مراد از نوبت فرج بخار
 زوند تجدید طریق محمدی که صحت است مریدان در صحت
 بکار رسانید اند **بیت** صحت پیر به هر عمل است
 هر که بالو نشست در عمل است ازین جهت مولوی
 چنین فرموده اند ایشانان در طریق اهل السنه و الجماعت
 نامور بوده اند و طالبان حق را در طریق صحت
 تربیه کرده اند و صاحب طریق حضرت رسول الله
 صلی الله تعالی علیه و سلم است صحابه کرام را بهرین صحت

بکمال رسانید اند

بکمال رسانیده اند و طریق حقیقه را بای بکر الصدیق رضی الله
 تعالی عنه تعلیم کرده اند و طریق کبرویه را بعمیر رضی الله
 تعالی عنه تعلیم کرده اند و طریق عشقیه را بعثمان رضی
 تعالی عنه تعلیم کرده اند و طریق جهریه را بعلی رضی الله
 عنه تعلیم کرده اند هر کدام صحابه کرام را باینکون بکار
 رسانیده اند الطریق الی الله بعد انقراض الخلق در
 ایشان است و صور نوع در هر طریق صحابه کمال رسانیده اند
 لکن افضل و اتمل طریقها هر است اول حقیقه که طریق ابوبکر
 الصدیق است دوم کبرویه که طریق عمر بن الخطاب است
 سیوم عشقیه که طریق عثمان بن عفان است چهارم
 جهریه که طریق علی بن ابی طالب است و جمیع طریقها
 ازین چهار طریق ناشی است و شعبه های این چهار طریق
 است و طریق اهل السنه و الجماعت است و شاه راه
 محمدیت و کزیه سبیل احمدیت و واسطه وصول
 سرمدیت **نظم** شاه عربی قبله آریاب نجات آینه
 ذات آمده مرآت صفات در پیروی اوست علو
 در حیات لازال علیه زکیات الصلوة ظاهر این طریق
 شریعت است در مقام علم الیقین و بالهن و طه این
 طریق در یقینت در سلوک و در مقام عین الیقین
 و زبانت این طریق حقیقت است در مقام حق الیقین
 کافار البنی علیه السلام الشریعة اقوال و الطریقه افعال

والحقیقة احوالی طالب صادق قولاً وفعلاً وصالاً در حق
 حقیقه که طریق ابی بکر الصدیق است درین وقت نقیضه
 معروف شده است و در تبعیت رسول الله صلی الله تعالی
 علیه وسلم سعی نماید و در سنت ایشان استقامت
 کند زیرا که قل ان کنتم تحبون الله فا تبعونی فیکم الله
 بر میان قوی است بیت محمد علی بروی هر دو سزا است
 کسی که خاک درش نیست خاک بر سر است از حضرت
 رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم سوال کردند که
 فقر چیست آنحضرت جواب دادند که کثر من کوز الله
اصحاب کرام باز سوال کردند که فقر چیست قال
خوفه من قران الله سیوم باز سوال کردند که
فقر چیست جواب دادند که شیء لا یعطیه الله الا
بیتاً مسلماً او صدیقاً او مؤمناً کرمیا علی الله بدان
 ای طالب خدا فقر ستر توحید است و خلاصه معرفت
 است و آب ببولیت است که کژدغا عبودیت را
 از هرزه روح پاک سازد و لباس تقوی را بلبیت و فقر
 بلباس نیست که چون برمس و خود آدمی کند کند او را
 ز سرخ سازد درایت دولت او در عالم توحید بلند
 گردد و ستر این حدیث که الفقر مخفی روی نماید
و معنی این آیت در حق وی درست و راست است بیکه
ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احياء

عند ربهم

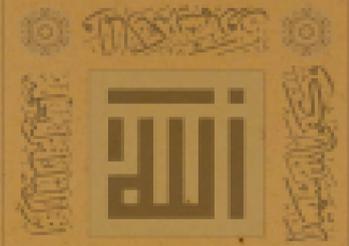
عند ربهم یرزقون و فقیر در میدان فقر بی میرت ولی
 همدت نباشد و عشق در صورت فقر در اینه دل
 فقیر آن جلی میکند و آن آینه در غل ف غیب غائب است
 و در برایت خلقت ارواح این لباس فقر را حضرت
 رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم قبول کرده اند
 و در شب معراج هم قبول کرده الفطر مخفی نشان
 اوست بعد از خلقت انسانی یک رکن این لباس
 فقر حضرت آدم رسید که کلاه بود دویم حضرت
 نوح سیوم حضرت ابراهیم چهارم حضرت رسالت
 پناهی صلی الله تعالی علیه وسلم و از ایشان بجز یار کبار
 و با کثر بزرگان معتبر و معتد رسید که درین لباس
 پنهان بوده اند مثل حسن بصری و صلیب عجمی و شیخ مویز
 کرخی و شیخ حمید بغدادی و بهلول دانا و شیخ سعدی
 شیرازی و مولانا جامی ایشان در لباس فقر بودند
 و کلاه حضرت آدم کلاه امارت است و کلاه ترک است
 و کلاه دویم را کلاه رؤیت گویند حضرت نوح علیه السلام
 رسیده است و او نیز چهار ترک است و کلاه سیوم
 کلاه سخاست حضرت ابراهیم علیه السلام رسیده است
 و او نیز چهار ترک است و کلاه چهارم کلاه عظمت
 و او نیز چهار ترک بوده است و او خاصه محمد مصطفی
 صلی الله تعالی علیه وسلم است فرقه دو قسم است

فرقہ صوریہ و فرقہ معنویہ و ہر دو در وجود حضرت
صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم مندرج ہوئے است کہ ہر کس
معلوم است فرقہ صوریہ حضرت حیدر علیہ السلام
با حضرت آورده اند اور اصرار میدادند فرقہ معنویہ
ہر است فرقہ اولی توبہ و ارادت بعم شد کمال کہ
بجلی مریدی متصف شدہ باشد و فرقہ دوم
براد نفس در سلوک باطنی کہ از صفات بشریہ
بصفات ملکئہ گذر کند و فرقہ سوم ولایت است
قال بحال مبدل شود و مراد سالک حاصل شرف است
و فرقہ چهارم ارشاد است بعد از کار مرید و مشر
ایشان از لباس برای خود می بخشند و میگویند کہ
قول تو قبول قول منست و در میان طالبان خدا
سہ کردہ و سہ خلقہ باشی و نصیحت خود را از طالبان
حق دریغ مدار دائم بفقیران و درویشان باشی
و شریعت را یاس داری دائم در یاد خدا باشی و دائم
در حضور و در رضای حق زندگی کنی حضرت
پیغمبر صلی اللہ تعالیٰ علیہ وسلم کلاه و ہم فرقہ پوشیدہ اند
شہاد در عبادت خدا میگویشیدہ اند و حضرت
سہ لباس داشتہ اند لباس عزا و لباس اوقات
غم و لباس شب ہر کدام لباس را در وقتش
می پوشیدہ اند و فرقہ را شب می پوشیدہ اند

در عبادت

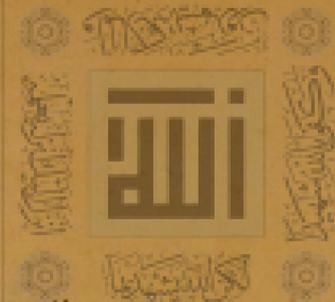
در عبادت خدا میگویشیدہ اند و حضرت صلی اللہ علیہ
وسلم با صحابہ کرام رسید حضرت ابی صدیق رضی اللہ
عنه و حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ و حضرت عثمان
رضی اللہ تعالیٰ عنہ و حضرت علی رضی اللہ عنہ
رسید و از ایشان شیخ حسن بصری و معروف کرخی
و حمید بغدادی و شیخ عبدالقادر گیلانی و سلیمان
بازید بسطامی و شیخ ابوالحسن فرقانی و خواجہ کوی
نہدانی و شیخ عبدالخالق عجمی و حضرت شاہ نقشبند
بخاری قدس سرہ رسید و از ایشان بحولانا یعقوب فرخی
رسید و از ایشان خواجہ اصرار رسید و در وجود شریف
ایشان فرقہ صوریہ و معنویہ موجود است شکار بود
و از ایشان بحولانا محمد قاضی رسید و از ایشان خواجہ احمد
کاسانی کہ مخدوم اعظم معروف است بایشان رسید
و فرقہ صوریہ و معنویہ در قامت شریف ایشان
برقرار شد ہر ہر مکتبم دو از وہ پسر صاحب
کار و مقادیر و وظیفہ کامل و مکمل داشتند و ایشان
مریدان خود را در فقر و فاقہ در طریق اہل السنۃ و الجماعۃ
تربیہ کردہ اند و فقر محمدی اشعار خود ساجتہ اند
و از ایشان نسبت صوریہ و معنویہ بسید محمد امین
دہبیدی کہ پسر کلان ایشان است با و رسید
و از ایشان خواجہ قائم دہبیدی رسید و از ایشان

خواجہ یوسف کاشغری رسید و از ایشان خواجہ میر
 کاشغری رسید و از ایشان مولانا اظہر کاشغری رسید
 و از ایشان بدر ویش عبداللہ رسید و فرقہ صورتیہ
 بمحرم اعظم سیوہ بود و از ایشان مولانا خرد
 تاشکندی رسید و از ایشان عملا کہ شہور عالی رسید
 و از ایشان خواجہ پانیچ اقصی رسید و از ایشان
 محمد وانی رسید و از ایشان شیخ درویش سید و از ایشان
 بہ بابا قول مزید رسید و از جناب شیخ عبدالقادر کبک
 فرقہ ایشان بواسطہ مرغان قوارض رسید
 و از بابا قول مزید و و خلیفہ بودند و گلان ایشان بابا
 حمی عبدالرحیم عاقبت خیر بودند و دوم ایشان بابا شاہ
 سعید پلنگ بوشر بودند و ایشان خلیفہ داشتند
 بابا شاہ مسافر و بابا شاہ قلندری و بابا شاہ
 محمودی ہالا در ہندستان سجادہ نشین در مقام
 ارشاد مرشد وقت ایشانند و جناب ایشان بابا
 حمی عبدالرحیم عاقبت خیر بود خلیفہ بسیار داشتند
 خلیفہ نشاہ اناظر و خلیفہ نشاہ منظور و بابا ہامی
 مراری و بابا ہامی صفائی سمرقند و بابا ملا امان
 بلخی رحمہم اللہ تعالیٰ ایشان ہر کدام کامل و مکمل
 بودند و از جناب ایشان بابا ملا امان کلمیک کلاہ
 یک فرقہ در عالم حیات بفقیر بخشیدہ بودند بعد از

وفات

وفات ایشان یک عھا یک کجول رسید نعمت ہا میر
 و باطنیہ کہ از جناب پیر دستگیر و از جناب مہ شد
 عذر پذیر باین درویش عبداللہ رسیدہ است
 اگر صد سال شکر گویم شکر نعمت ادا کردہ نمیونم
 حق سبحانہ و تعالیٰ ایشان از خلعت و سال خود پوشانندہ
 و بستر فہم خود مسرور کرد اند آمین یا رب العالمین
 کلاہ عطا کہ خاکہ رسول اللہ بود مزین بر ہزار ترک
 و مصفت درجہ دارد و ہزار ترک حنائت کہ اول
 ترک دنیا است کہ در حدیث واقع شدہ است ترک
 الدنیا اس کل عبادۃ دویم ترک نفس است کہ
 محاب غلیظہ در مابین خداوندہ واقع شدہ است
 سیوم ترک جنت است عاشق و بدار را با جنت
 و رضوان ہکار ہارم ترک و ہود است کہ این ہزار
 دیوار نا بوزست و مصفت درجہ اول عشق است
 درجہ دویم فقر است کہ الفقیر طلب القرب الی اللہ
 درجہ سیوم سلوک است یعنی رفتن در راہ کفایت
 ہزارم کثرت است یعنی صیقل صفات و ہود بشریت
 است درجہ پنجم کمرت است یعنی طیب من ریاض
 المکاشفات است درجہ ششم و ہدیت است کہ
 خلوت و غفلت از حلالہ اہل عقلمت درویش دو باشد
 درجہ ہفتم سکونت است و حضور فی الخضر در جانی کہ

حضور وگاهی حاصل شد دست در جهای خود است
کندی ضرورت نقل مکان کند ای طالب صادق
بدانکه در طریقۀ هواجکان در وقت کلاه پوشیدن
کلامی بگوید که لا اله الا الله محمد رسول الله تر کلام
کلام توحید است و تر طریقها طریقۀ هواجکان است
الراس بالراس در وقت حرقة پوشیدن این آیت را
بخواند فقر من الله وفتح قریب و نشر المؤمن کلاه
حضرت آدم بشیت رسید و از ایشان حضرت ادریس
رسید و بر ایشان جنت رفت و کلاه حضرت
نوح در طوفان غائب شد و کلاه حضرت ابراهیم
حضرت اسحق رسید و از ایشان حضرت یعقوب
رسید و از ایشان حضرت یوسف رسید و از ایشان
الفضل اخرا لام حضرت شعیب رسید و از ایشان حضرت
موسی رسید و از ایشان حضرت عیسی رسید و کلاه
سفر کرد کلاه نیز بالا رفت و کلاه حضرت رسالت
یاهی صلی الله تعالی علیه وسلم در وقت قسمت لیل
حضرت ابی بکر صدیق رسید و این بیان هر که
خواهد در رسالۀ ایشان بابا هاجی عبد الرحیم عاقبت
خیر رحمة الله علیه بتفصیل بیان کرده اند از آنجا
باید دید در جفا اختصار کردیم چونکه احوال فقر
و بیان حرقة بصوریه و معنویه در اول صفحہ مذکور شد

بقدر حوصله

بقدر حوصله از دریا قطره و از آفتاب ذره ذکر کردیم و ذات
فقر عالمی رکبست که در آتش عشق نطق ظاهر می
و طینی را تمام می سوزد و صفات فقر بی آرامی است که
در غیر ذات صحت قرار نگیرد و افعال فقر سوزن بی تکلف
و ساقبت بی تصرف و آثار فقر خنده است انوار حیات
الهی محو و مثلثی سازد **نظم** فقر است چون هوای اسم اعظم
در صورت فقر جمله مبهم است هرگز در کون اگر بخوامی در آتش
فقر کبر عالمی این صورت فقر عشق باری بر قامت بیدان
برغم شادند بقدر نامردی مسموره بدر و عشق حرم
در صورت عشق را بخوامی در کسوت فقر مثل ارمیم
هر کس بقدر آشنائی با در دالم بیش مرهم محظوظ
بقدر خود نرانی در بحر محیط فقر شیم تقصوف صفت
فقر است و فقر عین تصوف است و فقر حقیقت ولایت
است که سند جمله اولیا و صلحا است و فقر بصفت است
نمی آید و در فقر کم نامی محو در محو فنا است تا با علم
بقا رسد و در نوشتن تمام نمیشود **بیت** در ویش که
کنج وقاعت سلم است در ویش نام دارد و سلطان عالم است
ای در ویش در ویش شدن آسان نیست **قطعه** در ویش
کسی بود که نامش نبود هر شب بخوابه مقاشش نمود در پوئ
فقر اگر بسوزد صدرا از کس طمع بخته و فاشش نمود غدا
در ویش شراب محبت است و لباس در ویش فقر است

وضانه درویش مسجد است و رفیع درویش قرآن است
 وزبان درویش در ذکر حق است و دل درویش خانه
 سبحان است **رباعی** در راه خدا دو کعبه آمد منزل
 یک کعبه از کل است یک کعبه دل تا بتوانی یارت
 در لاکن بهتر زهر کعبه باشد یک دل درویش
 بر دوام در یاد خدا مشغول بی آرامی قرار است
رباعی کرد در دل تو کل کدر کل می در لیل بی قرار
 لیل باشی تو فری حق کل است اگر روزی خند
 اندیشه کل پیشه کنی کل باشی دل اگر چه کوشش
 صورتی شکل است اما ماهیت دل اندیشه
 و خیال است و مراد از انسان همان اندیشه است
رباعی کرد طلب کو هر کانی کانی در زند بیوی وصل
 جانی جانی فی الجمله هدیت مطلق از من بشنو
 هر چیز که در جستن آئی آئی دل اندیشه و خیال است
 در دل هر حق باشد خواصه عبد الله انصاری
 می فرماید که درویشی خاک آیت تجلیه نه کفایه
 از وی دزدی و نه ریشت یار از وی گردی **بیت**
 درویش را ز عاظم فانی نصیب هست ابرق روی
 مال و مصلایم شب خوابه حاقظ شیرازی فرماید که
 روضه خلد برین خلوت درویش است روضه خلد برین
 خلوت درویش است عایه گلشن حضرت درویش است

انجیر

انجیر می شود از بر تو او قلب سیاه کمی ای است که در صحت
 درویش است خسران قبله ارباب جراتند و لی
 سببش بطل کی حضرت درویش است ای طالب
 خدا شنا حق نفس واجب است حق سبحانه و تعالی
 نفس را قسم خلق کرده است اول آماره دویم
 لوامه سیوم مطمئن معرفت نفس به کس واجب است
 و معرفت حق سبحانه و تعالی بمعرفت این سه نفس
 باز بسته است کما قال البی علیہ السلام من عرف نفسه
 فقد عرف ربه نفس آماره فرماید در وینده است
 قوله تعالی ان النفس لامارة بالسوء نفس لوامه
 گفت و لا اقسم بالنفس اللوامة ملاحت گفته است
 و هوینده و نفس مطمئنه را گفت یا ایها النفس المطمئنة
 آرام گرفته است و کونیده اما نفس فرماید و روزه
 آنت که در همه افعال و اقوال موافق قهرمت و پندیده
 هوا و شیطان است و نفس ملاحت گفته و هوینده
 قلب محزون است و نفس آرام گرفته و کونیده روح
 ناطقه است در بیان قلب محزون و در بیان روح
 مطمئنه عا فریم زیرا که قوله تعالی و استلمونک عن الروح
 قل الروح من امر ربی و ما اولتم من العلم الا قلبا
 قلب را هم میخوانیم گفت زیرا که قلب المؤمن عرض
 الله ال اعظم اما در بیان نفس آماره خند کله خواهم

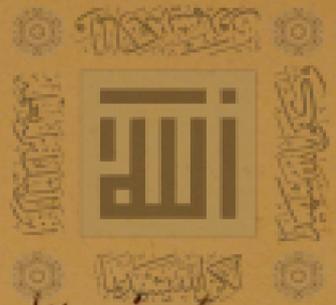

گفت بعون الله تعالی و حسن توفیق تا باشد که طالب
هدا را فائده حاصل شود ان شاء الله تعالی بدان ای طالب
هذا آنچه در میان خلق مذکور است مگر کس نفس را
نمی شناسد و نمی داند و نمی بیند در میان اهل صورت
و نفس حجاب بسیار است بر و مطلع نگردد تا حق را
شناسد نفس را نداند طالب آخر زمان داند که سلوک
در مقامات و سیر در حالات و طیران در مکاشفات
و حضور در مشاهدات پیدا آید و بی اختیار بسا نک
مکشوف شود زیرا که مردان زمان صاحب دیده کرد
و از صاحب دیده در حجاب نتواند شد ای طالب هدا
بدانکه روح ناطقه را قیام صورت در لطیفات حیات
و مظهر لطف در آینه جمال غایب است و او هر
حق است قوله تعالی اولئك حزب الله الا ان قرب الله
المفکرین همچنین آماره را قوام صورت در قهریات
باوست و این مظهر قهر و غضب و آینه جمال غایب است
و در احوال این گروه قوله تعالی اولئك حزب الشیطان
الا ان حزب الشیطان هم الخاسرون و زمام هر دو
در قبضه قدرت حق است تعالی و تقدیر و خاطر آنمیز
اوست و اگر خدا که مطیع تو گردد تو مطیع حق شو
تا زمام هر دو بر دست تصرف تو باز رود و بدانکه نفس
مطمئن اندر نیست از عالم لطف حق که علم دارد و قدرت

بیان نفس
آماره

دارد

دارد و بهمه اوصاف و اطلاق حمیده موصوفت و نفس
آماره نیز ظلمت از عظام قهر حق غمزه که با اوصاف
و اطلاق ذمیه موصوفت و بردر و از نه دل نشسته
تا هر خاطری که از عظام لطف و قهر در دل محتمن دارد
شود و آن القای حق است تعالی و تقدیر و آن شعله
نار افتراق است که در دل افکند تا دعوی از معنی بید
آید و بداند که بتقلیب احوال سیر اسرار تا حجاب قهریت
نبری و از آن بگذری بمشاهده لطیفات نرسد غافل
میشود تا غلط کنی نفس شتر است بر زور بود زیرا که
امتحان مردان است و او ترا دشمن ترین دشمنان است
لما قال علیه السلام اعددوا رک تفکرتی من جنینک
نظم تاگی ای تن با عدوس نفس دل باری کنی و زره
عقلت بعقل و شرع هتازی کنی در ره شیطان دنیا
در بی حرص و امل و مباد و نفس را پیوسته دم زاری
کنی و اگر ریاضت ندهی بر سر او کوفت و در خور نداری
سر بردارد و اگر اسباب مرتباً بپند دعوئی هدای
بیرون آید پیوسته لیشه آن شتر تر کنی است و کبر
و کفر و مکر و خدعه پیشه اوست اگر او را بدانی حق ارشاد
تا ساکت حق را بهمه صفات نداند چگونه تو هدایت
و اگر نفس را داند که چیست و کیست عارف شود
ای طالب هدا آنچه فعل نفس است در معالطات

از مقدمات آنرا نیک بداند و در اینند که از جمله نفس است
یکی از آن طاعت آموختن است تا هر دو را در ترس و
سالوسی و عجب و ریا و ناموس نکند تا سورا و مال
خلیا بر و غالب گردد و خود پرست و تکم پرست
و بت پرست شود و یا مدعی و منکر گردد و یا بقت
در طاعت از ثقل عبودیت در روی بید آید و یا بر در
از طاعت دوام منکر کند دقیقه هذات است که مشایخ
کبار و اندک سخن اغلب از ثواب و رخصت گوید بیشترین
و سوسه آن مکر در طلب مآ و جاه و ریاست و منزلت
و سروری باشد تا مگر سر بفرعون بر آورد و طاعتی
و باعی شوند تا بتا بشهوت آرد و آرزوهای هر نوع
مختلف از راه ببرد مبتدی را بر هفتاد در شهرهاست
و حرامها افکند و زاهدانرا اجوا جکی بستن و طلب جاه
از راه ببرد و صابرانرا از راه غضب برده صبر بزند
و علمای انبوی صد در افکند و صاحب عزلتانرا بر خست
با غفلت آرد و فقیرانرا بسؤال آلوده و ملتوث
گرداند بدان ای طالب خدا معرفت نفس سه
قسم است قسمی عام را و قسمی خاص را و قسمی
افضل را آنچه عام است معرفت اول بصورت
اهوال و افعال وی است که موافق شریعت و طریقت
باشد و معرفت خاص بر دقایق و حقایق و بیکریا

و این است

دی است در طیران روح بعالم الهی و معرفت اخصر وجود
الهام است که از یکی صادر و در دست چنانکه در هر
نفس رشدی و انبلی است همچنانکه در هر نفس آفتی
و اشتباهی است و بر اشتباه و غلطیات آن واقف
نشود الا عالم ربانی که با خبر باشد از جمیع مرئکات
و معیجات غلط اول آنکه خود پرست باشد و پیر نادیده
و خدمت ناکرده و محبت نایافته و راه نرفته و طریق
ناشناخته معجب باشد بنفس خویش و اقتدا به پیر
میج ندارد و همین گویند که ما استاد و پیر با خود را ایم
راست است لیکن از راه برداست من لا شیخ له
ولا دین له غلط دیگر آنکه علم شریعت نداند و تحوانند
و آموختن آن تکلف دارند و همین گویند که علم شریعت
زحمت راه است و سخن علمای و حکما نشنوند و در آن
کمال الهی در ضلالت مانند و دیگری نیز که او میکند غلط
رنگ آنست که در هیچ وقت سنن و آداب شریعت
و طریقت نگاه ندارند و حرکت ایشان جمله در قبایح
باشد و خود را در ولش در سیر و اندر سیده اند لکن
بالتار و السفر غلط دیگر آنست که غافل و فرانس
و اوار و مای پیران را در اوقات تری شریف رکاهل
بگذارند و عابدانرا طعن کنند که عابدان انگذنه نفسانه
و نا تمام و آن مجبران تمیید اند که راه بدرگاه ربوبیت

بر عودیت نه بر کسالت غفلت **نظم** که با الله ترا هیچ کسی راه برد
 ناله نیم شب و ده سحرگاه برد، مرد الله طلب باید تا نیم شبان
 تحفه در که الله همه آه برد، بسزا خود نبرد راه با الله کسی
 بسزا راه با الله هم الله دردت تا بخورد کسی راند صف شاه کرا
 زهره باشد که کسی بیرون برد، هیچ ما پیش نبرد دور ز درگاه ترا
 که بدرگاه ترا هاب کرده برد، مرد تا هست یکی ده نبرد هر یکی
 مرد خون نیت یکی خون یکی راه، مرد عشق شده بید که برد راه از آن
 مرد غفل شده را دیونا گاه، مهم همی درین راه تو مختار کیف
 زانکه این راه بس مرد بهره برد، غلط دیگر است که دست
 از حرام و شربات باز نذارند و از هر جا که باید حرام و مکروه
 بگیرند و بخورند و بوشند و بگویند که حرام و مکروه شربت
 نارسیدگان راست و گرنه حرام و هلا در عالم یکجائی
 چه باشد مرد و یکجاست اگر با اعتقاد گوید کفر است
 و آن همه را عظیم است و نداشت که نبرد مختار است از حق
 تعالی در جمیع معاملات غلط دیگر است که حق حل و علا
 بی نیاز است و مستغنی و او را از عبارات و معصیت با
 چه زیادت وجه نقصان بود ما خود را بی فایده چه رخچایم
 و ز صمت و هم خود را و قومی را در شبیه اندازند و سر به پای
 ضلالت فروزنند و بر صحت این قول که خلق هو عمل که میکنند
 برای نفس خود میکنند کجای قولی قطار و من جاهد
 فاتحی جاهد لطف طیب بجای را بر نیز فرماید یا شیری

یا غدایی

یا غدایی از بهر بجای فرماید نه از بهر خود اگر بجای فرمان برد
 یا نبرد طیب را ازین چه نفع یا چه ضرر است اگر بجای
 فرمان برد نفع آن با نفس او عائد است و اگر نبرد
 ضرر آن نیز بنفس او را جمع است غلط دیگر است که
 علم دینی را و علمای متقی را فوار دارند و حقاقت
 کنند و گویند که علم حجاب راه و علما محجوبانند این کار
 برتر از آن است که این کار نه کار علم است کار
 ذوق است و کار قدم است نه کار قلم اگر کسی حجت کند
 گوید که این حدیث یحیدل راست نیاید و نمی داند که
 جمله کتابهای حق تعالی و احادیث نبویه دعوت است
 بعلم و تبار علما و دعای انبیا علیهم السلام پیوسته این
 بوده است که رب زدنی علما علم سبب نجات
 خلق است در هر دو عالم و حجت است با منکران راه
 دین فرق کننده است در مابین حق و باطل غلط دیگر
 آنست که گروهی از ایشان ضم و نیک و ایون و بیخ
 و چیزهای مسکرات یا بند بخورند و گویند که مرکب راه
 است و کیمیای و هم در مردان است شوم مری و باطل
 کیمیای و ناخوش حالتی که آب تلخ و بد بوی و کیمیای
 تلخ که حیوان خورد مرکب مردان توفیق حق است
 و کیمیای او اخلاص است و حالات مردان مشهور
 جهان و جلال حق است که شورا از جان عاشقان

برآورد و دمار از میان صادقان برآورد و غلط دیگران که
مهر فرضی که حق سبحانه و تعالی واجب کرده است بر بندگانه
خود قبول کنند و عمل نمیکند چون نماز و روزه و زکوة
و حج و اعتساف زمین گویند که ما مخصوص جبریت و عبودیت
این تکلیفات غیر ما است که بندگانشند غلط
از بیجا است که خود را در عبودیت خدا قدم از بیعت
رکن در طریقت علیه شرط آنست که تا حق عبودیت
تمام گجایانند حضرت ربوبیت راه نیابند غلط دیگر
آنست که وضوء و طهارت و غسل جنابت را مهمل
گویند که ما طهارت ازل داریم بی دراز ولی جنابت
ازل که به همه کبرهای عالم باک نشوند کاروی عنایت
علی السلام لو اغتسل بالوطر یا بحجر السبع لم یجرح
یوم القيامة الا جنبا زیرا قدس و طهارت صفت
حق است تعالی و تقدس یا کافر دوست دارد کما
قال الله تعالی ان الذیبت التواین و حب المتطهرین
و غلط دیگر آنست که سخن همین و تمام و نماز و روزه
گویند و لیه و بازی کنند هلق را از عبارت باز دارند
و در غائب غیبت کنند و در حضور مدح کنند کار آنان
فتنه و دشمنی دوستان خداست و منکر احرست است
و گویند که همه در ازل رفته است نتوان کرد انید و تغییر
و تبدیل نتوان داد این سخن ایشان راست است

و فعل ایشان

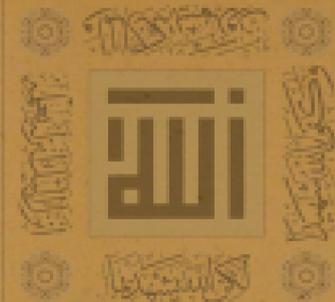
و فعل ایشان که در نوشتن و ناصواب و جواب ایشان آنکه
عالم موریم بدانستن محکمت و متابعت او امر و نواهی
ولی روی شریعت و نگاه داشتن فرمان حق تعالی
و رسول او علی السلام که آن کن و این مکن بدانستن
تقدیرات حکم ازل عالموریتیم حکم ازل فی العلم
مستور است ایشانان لشکر شیطان اند شرا
و فتنه احرار زمان اینست غلط دیگر آنست که
بگویند فعل این همه حرکات و سکنات حق است ما را
در میان هیچ دست نیست و بدان رخصت محرمات
و شجرهات و مکروهات را اهل را گویند و سر به بی بی
و کفر و ضلالت برآورد بی فعل افعال همه موجودات
حق است خالق فیروز شاد است و افعال شرا
بهاوی سخط انداخت و عمل فیروز را در ازل برضا و محبت
بسنیده قوله تعالی من یردی الله فهو المهتدی و من
یفعل فاولئک هم الخاسرون غلط دیگر آنست که
گویند این همه ضور اوست یعنی هیچ چیز نیست که نه
از کل اوست و این را ضروریات منفرد ذات
گویند بر ضرر یکدیگر را که من ضرور اوم تو ضرور اوست
پس او شرک است خدای تعالی از جمیع تفرقه
محذات منزهاست و اهدست چیز بر و راه نیست
هلول نیز نپذیرد و قتلون نگرود و متغیر نشود برین

اعتقاد کا ذراست نہ حق را داند و نہ خود را اگر کسی
حق بودی کی فانی تری و تغییر بدو مکنونه راه یافتی
غلط دیگر آنست که ضعف است در خیالات
باشند و تمیظات الیسی لیتند و نیندازند که کشف است
ذوات و صفات حق مانند نیند و خیال برست
و نور برست شوند نمود بالذات من شر الخواطر الفاسده
غلط دیگر آنست که اولیا را بر انبیا تفضل کنند و قوی
بر او اند این خطای عظیم است غلط دیگر آنست که
جماعتی از ایشان دعوی رؤیت کنند در دنیا چشم
و کرومی کشف عیان از کشف بیان باز نماند و تو هم
کنند که آنچه می بینیم سر بنیم از غایت نادانی ندانند
آنچه تجلی فدای تعالی را در دیده دل می بیند نقل است
از رسول خدا که الیسی علی بین السماء والارض برکت
عظیم نفس خود را بر جماعتی از عوام عمره کند ایشان
ضار و مکره کند و مکرر لای او را زبانت است آنچه
در چشم ظاهر بیند نمایش شیطان است نور
جمال الله را در دیده دل مشاهده کردن نور معرفت
جائز است غلط دیگر آنست که جمعی از ایشان نور را
بیند از انوار مخلوقات تو فهم کنند که آن نور حق است
تعلق بذات او دارد این خطاست او موصوفت
بنور لکن نور او هدایت و معرفت است نور حق تو هدید

و یقین

و یقین و ارشاد است این نور طلمت که ایشان گویند
خدای تعالی از آن منزّه است اما حق تعالی را
نور است و رای این همه نور حق از خیال بیرون است
و اگر حق سبحانه و تعالی از نور جلال خود ذره تجلی
کند جمله مخلوقات محترق و خاکستر شوند و همین گزیده
حق سبحانه و تعالی بر بیع است بهر حال و نور جلیش
قیم است روح ناطقه که روح قدسی است
آن نور از نور محمد مصطفی است هر چه بیند و گوید
و شنود و داند از آن نور بود غلط دیگر آنست که
تو انگری را بر درویشی و غنا را بر فقر تفضل کنند و دانند
که حق سبحانه و تعالی فقر و تجرید سالکان را بخیر
اذکر فرموده است و الله خیر و ابقی و صادقان را
سنوده است بفقر که قال الله تعالی للفقر
الذین احصروا فی سبیل الله کفرت محمد مصطفی
صلی الله تعالی علیه و سلم امتان خود را بچو فقر بر گرد
و دنیا بکنداشت و کفرت الفقر محزی غلط دیگر
آنست که قومی کسب را بر توکل ترجیح کنند و اول
توکل را طعن کنند و ندانند که توکل حالات
انبیا و رسل علیهم السلام است کار اقیاست
و کسب کار ضعف است در طلب دنیا و در راه
حق عاصی کردند و باعث ترک فرائض و سنن واقع

شود غلط دیگر آنست که طائفه کونیه که ما کبریا نیم و شکر
یا بسم بکار بریم و هر چه در میان آید بگویم و فرق نکنند
بین الحق و الباطل و الحلال و الحرام این حدیث کلیتاً است
و خطای عظیم است غلط دیگر آنست که گروهی
از بی علمی بر ریاضت خود را ضعیف کنند بالحدی که از
وائض بازمانند و نمانند که مشایخ مجاهده بتدریج
کرده اند و نقصان غذای نفسانی با اندازه زیادی
روحانی کرده اند نه تحمل و هرزه تا مقصود حاصل کرده
مشوی نفس اثر در طاعت او کی مرده است **از بی علمی**
افسوده است ترک لذتها و شهوات ساخت
هر که در شهوت فروشد برخواست **نفس و شیطان هر**
دو یک تن بوره اند درد و صورت خویش را بگونه اند
نفس آماره مثل امین است در ایش جویع که از کند
درد در کان فقر صیقل دهند و در خلوت خانه کم خوابی
حبس کنند بشمشیر کلمه لا اله الا الله سر نفس را بر بویعد
از آن غیر حق در دل نماند آن زمان امین آینه شود
نور جمال الله تابد و در بطن دل تمام کشاره کرد و نور جمال
الله را بدین دل بنید **مشوی** لا اله الا الله است کلمات شام
عشر تا فرش در کشیده بکام هر جا کرده آن نهنگ است
از من و مانده بوی مانند نهنگ **نفس آماره** خند سردار
گر بیری سری دیگری دارد **نفس فرعون** وزیر شیطان است

مجموعه
قرآنی

ما مجموع فرعون مثل امان است **ما مجموع موسی** عصاره است آری
سر فرعون نفس برداری **آن زمان** مشکل تو حل کرد
ساقیا جرحه زهام است **بندانی** بخش کرد و هست
ای طالب خدا بدان که فرزند آدم سه کرده بوده است
بیکانه کان **مزدوران** **مقربان** **بیکانه کان** **مهمه**
هیزم دوزخ اند که فای قوله تعالی و تودع الله فی الحیة
و مزدوران طالب بهشت اند کافار الله تعالی جزایما کافرا
یعملون و مقربان مقصود فریش اند کافار الله تعالی
و ربك خلیل مایثار و بخیار **آفرین** عام است و بر کین
خاص **والتا بقون** ال بقون اولئك المقربون اقا
آن سابقان و مقربان و بر کزیرگان آن کسانی اند که
نفس ایشان در سبیل والدین جا میدارند نیز بدینهم
سبک طیار در هر منزل و مقام در پیش ایشان هر غ
و شمع درد لهای ایشان است مهر که را بر آرزو خند و از
حجاب نفس و ظلمت و غموا بیرون آورند طریق فنا
بطلب بقادر پیش روی نهاده اند این طائفه فانی فنا
حاصل کرده اند اگر از عالم بقا حرف زنت در است است
رباع عشق آمد و شد جو خونم اندر رک دوست **تهی** کرد
مرا از من و بر کرد ز دوست **افزای** وجودم و همگی دوست
گرفت **نایب** است زمن با من و باقی همه اوست **نظم**
خوش آنکه لباس رو هم را شوق بنیم **حق را همه** خلق ا

مهم حق بنیم نی آنکه شور قید حجاب اطلاق در ضمن مضیبات
مطلق بنیم **رباعی** یارب زدو کون بی نیارم کردان واز
افسرفقرم فرارم کردان در راه صورت محرم رازم کردان
زان ره که سوی لگت بازم کردان **رباعی** یارب
دل پاک و جان اکامم ده آه شب کریم سحر کامم ده
در راه خود اول خودم بخورد کن و آنکه بخوری خود بخور
راهم ده اما سابقان و مقربان حق را که دل ایشان
در مناجات عطر ایشان در هیرت جان ایشان از نور خلی
الهی مستغرق است **نظم** از صفای می و لطافت جنام
در هم آمیخت رنگ و جام و دمام و مهم جام است نیست
کوبی می با مدامت نیست کوبی جام چون هوار رنگ
آفتاب گرفت رخت برداشت از میان نظام
کشف دو قسم است کشف غلبه کشف عیانی کشف
غلبه در دنیا و کشف عیانی در آخرت است مراد
ازین کشف مشاهده است و مراد از مشاهده
دیدن است حق سبحانه و تعالی را دیدن در دنیا
همین غلبه نسبت محبت است و کت حق سبحانه
و تعالی در دل همان غلبه کند که کویا می بیند محو
آن نشنه که مهمه عالم در نظر او آب می نماید و از
زبان این سخن جاری میگردد **بیت** غرق آیم و آب
میجوییم در وصالیم بی خبر ز وصال از غلبات

جلال عشق

جذب عشق و محبت محو مستزک کرد **رباعی** بی دل را که
عشق نوازده جان او جلوه گاه خود سازده بخورش
آنجان کند مشغول که به معشوق مهم نیر وازده
آنچه نصیب است و دستان حق سبحانه و تعالی را
از مشاهده جمال حق در دنیا اینست **قال النبی**
عليه الصلاة والسلام الا حسان ان تعبد الله كأنك
تراه فان لم تكن تراه فانه يراك و کشف غلبه عبات
اینست اما عبارتی که در آخرت است ماهی ماه
شب چهارده مهمه کسی بی بند و مستغرق
جمال حق شوند در اصطلاح صوفیه کشف عیانی
کونید قال النبی علیه السلام سترون ریکم کما ترون القمر
ليلة البدر لا تقامون یعنی شک نمی کنید در روشن
ای طالب خدا حضرت حق سبحانه و تعالی را همان
عبارت کنی که کویا تو او را می بینی و او را ترا می بیند یعنی
در همه احوال او را حاضر بینی و مشایخ عظماء
فرموده اند که کسی مسمی ن ملاحظه کند که حق سبحانی
را از شش جهت حاضر خود بیند و خود را در جهت
بیند حق را مژده از جهت داند از حال الله میشود
و مشاهده عبارت از نیست و بدایت مشاهده
است مدنی خود را بکلف برین میدانند تا آنکه
این صفت ملکه نفس او شود تا همچون بنیای

این بیان و تفصیل از این صفت
اوست که در احسان آن غلبه
را می نماید

در هشتم و ششوی در گوش مهر چند خواهر که این صفت
از خود دور کنند تواند و غیر ازین صفت مهر چند
ملاحظه کند نیاید و بنیند نهایت مشاهده اینست
و نهایت کشف غلبه در دنیا بدوستان خدا اینست
معنی احسان همین است **ربما** قرب حق بالاندرستی
رفتن است: قرب حق از قید ماستی رستن است
اتصال بی کیفی قیاس: ماست رب الناس باها
ناس: ای طالب خدا ازین کار مردانست نه کار
نامردان این کار بازی نیست جان باریت آن
مقامی که عقل و ایمان است مردن جسم زادن
جان است جان فداکن که در جهان سخن جان شود
زنده هیون بمیرد تن: آنکس که طالب ایمان حقیقی
است از جهان باید گذشت مخبر صادق چنین فرموده
انکه مولوا قبل ان تموتوا یعنی بمیرید پیش از آنکه
بمیرانند و بود مجازی را در راه دوست فدا کنی ایچا
حقیق بدست نمی آید **ربما** جان جانزاده بدل جان بایی
جان جان کی بر یکان بایی: جان جویری طلب جان بود
که حیات ابدان بایی: این کلمات قدسیه از نفوس
پیران دین و شیوایان اهل یقین و از تالیفات
مشایخ عظام کیمینه رسیده بود در بیان آوریم اگر
قصوری داشته باشد بقلم عفو بنویسد و اگر از

میزان طریقت

میزان طریقت زیاده باشد بکار و مرحت برآشند
دعا کورا در میان ندانند غیر از قصور و خود تصحیح
نداریم عضو فرمایند التماس داریم که در دعای خیر یاد کنند
مشوئی از کجا تا کجا سفر کردی: **بهرل** بجاه کردی
سال و ماه تو در سیاحت بود: گفت و گوی تو در سیاحت
بود: بی سرو باز خود زبان بوری: خار آورده جهان
از سر خود گذشته را بر گوی: چه شری حال دیده را بر گوی
بودم از بلبان شهر کجا: باغ و بستان و بر عمر آنجا:
گاه در ناله گاه در پرواز: گاه هوشیار گاه سوز و گداز
روزی از روز در گذر بودم: رفته از خویش در بر بودم
بود صیاد پرهایک دست: در سر برده جام در یک دست
جام مجتهد تحت کجا و سن: عرصه ها خویش در افسوس
کیمیای سعادت ابری: لعل شهوار معدن صمدی
در حقایق جوگر متواجی: در میان محققان تاجی
مطلع آفتاب مشرق بود: کوه مهر معادن حقایق بود:
صد دام اسیر او گشتم: بنده دل پذیر گشتم
سال عمر کیمینه مضره بود: نظر او معاد هبدا بود:
گفت روزی اسیر گشتی: از شنایان خویش بگوشته
مادران و برادران داری: اقربایان و خواهران داری
مال و ملک پدر چه خواهی کرد: رفت و ثواب و زرمه خواهی
گفتم ای شیخ از برای خدا: جمله کرد برای دوست فدا:

بنده را بندگی قبول کن : توبه بکنه قبول کن : توبه قبول کن
قبول کند : در ره دوست عمر طول کند : گفت عجز
تو خدا و رسول : بدر تو منم مشر طول : بخدا پیش نما
ذاکر : نعمت دوست را شوی شاکر : در سفر ماریق
میبودم : داغها هم طریق میبودم : از قضا در دم غم
افقاده عرض حالی باذن سیاهی : گفته ام گفت
رو به راهی : چند حرف ز اول و آخر : در طریق محرمی دار
است سه سال استقامت کوش : خلعت فقر را
نماند از دوش : ظاهر خویش در شریفیت دار : بالنت
نیز در طریقت دار : منتظر در نزول رحمت باش : جا
دول بر در حقیقت باثر : هر کی دوستان حق یابی
بقدم شریف بشتابی : از دعای خیر توشه بگیر :
عارفان فرزند است خوشه بگیر : روحیت شود
خدا و رسول : از عبارات حق مباش ملول : دست
برداشت پیر روشن دل : ریش و ابرو سفید ماه محل
قد و لحوی خویش کرده گمان : تیر اقبال را زنده بشان
مدتی در دعا در وقت آنچه هست از زبان جان
گفتند : کاش فرود که بر مواهند : در میان کن شکر
تا هند : در سحر قند مکان پیرانت : در بخارا و بلخ
شیرانت : بعد از آن شیخ جام پیر هرات : جمله را
یا دکن هیات و محات : در دعا یا آرا پیر کهن

در دعا

و ادب بگفت ب علم لدن : ای ندای بگو صبی طلبی :
هر چه در دل بود کشان لبی : گفته ام ای شیخ عذرا
بندبر : عفو فرمای کرده ام تقصیر : دل جهان ماند
خود روانه شدم : از راه طلق خود کرانه شدم :
بای در راه چشم خون باران : این همه شوارست
عقل و دل هیران : زده ام کوه و دشت و صحرا :
رفته ام بروقتک و در بیابان : شهر در شهر گو گو فرستم
تا که دیدم چهار سو رفتیم : طاقها و مضاره عالی :
رسته و شسته بقالی : گفته ام این شهر کسیت :
و حکم کراست : جمله رفت رفت این بر جاست : پاجی
دیار ترکستان : عشرت انکیز مثل هندستان :
قتل این یار کند ولایت نیست : حکم آن جمله را زبانت
نیست : رو که پیران هاندان گویند : خلق هفت محمد
آن گویند : رفتیم آنجا که هفت قبر کبیر : منجذب هم
آفتاب منیر : تریب داری شسته شیخ عظام : کرد
اشارت بطرف گفت نام : ای ندای بیاز باریت
کن : خانه دین خود عمارت کن : از آنجا بطرف
کاشفر روانه شدیم بعد از هند روز کاشفر رسیدیم
در زیارت آستانه : حضرت پیران دست کیر
مشرف شدیم هند وقت در میان مجان در تبعیت
آستانه پیران کز آن کردیم لکنه حالات و کیفیت

کینه زیاده شد اول ایشان بیا امانه بجای در قید حیات
بودند کینه را راحت و آرامی بود این سفر معجز و مبرور
در میان فقر کسی پیدا شد کاهی در آستانه حضرت
خواه و هدایه الله کاشغری ساکن میثم کاهی مت
و کامی هشتبار کاهی تکین کاهی بی قرار در اطراف
مزار فیض آثار ایشان شصت و هفتاد از اولیا عظام
مدفون اند و سایر مومنین و مؤمنات بی عدد
مدفون اند رحمة الله تعالی علیهم جمعیم **تکم** بر این باده
لوش هم سابقان مست نوشیده اند روز ازل باده
است: زیر زمین بصحت بران معتکف: از هر تشنگی
هدا از رحم نشست: بر هر که تافت بر تو انوار مراد:
شد شرح روی این همه را کر زبردست: سلطان عشق
نادره عهد خویش بود: هر کس خلاف کرد ز تیر دعا
نرسد: محزون ندای باده درویشان معین است
از دست پیر هام محبت ترا بس است از آنجا روان شدیم
از شهر به شهر تا چندی رسیدیم حضرت شیخ مصباح الدین
و بیا کار چندی را زیارت کردیم بعد از آن بسم الله آمیم
بزیارت پیران مشرف شدیم هینا حضرت ابی منصور
ماتریری و حضرت خواجہ عبد الله اهرار و حضرت مخدوم
اعظم رحمة الله تعالی علیهم جمعیم از آنجا به بخارا آمدیم
بزیارت حضرت شیخ عبد طالق عجمی و ابی مشرف شدیم

بعد از آن

بعد از آن زیارت حضرت شاه نقشبند رحمة الله علیه
مشرف شدیم در سفر مزار فیض آثار ایشان مشاهد
کردیم عالمان و عارفان و عاشقان و مشایخان فوج
فوج و قبیله قبیله و گروه گروه در زیارت پیر مشغول
و جمع در دعا و دیگری در قرأت قرآن و جمع در مراقبه
هر کدام در یک حال مشغول داشته اند و از آنجا
بیخ آمدیم بزکان که در آنجا مدفونند زیارت کردیم
و از آنجا بخارا آمدیم عزیزان که مشهور بوده اند
زیارت کردیم مثل خواجہ عبد الله انصاری و مولانا سعید
کاشغری و مولانا جامی و زنده قیل هر جام و شاه قاسم
انوار و امام علی موسی الرضا و شیخ فرید الدین عطار
و سلطان بایزید بسطامی رحمة الله تعالی علیهم جمعیم
بزیارت مشایخان مشرف شدیم و از آنجا عراق
آمدیم مزار صاحب در اصفهان و خواجہ حافظ و شیخ
سعدی در شیراز بودند و از آنجا به بغداد رسیدیم در مزار
فاضل الانوار حضرت امام اعظم هندی وقت ساکن شدیم
هر روز یک طرف رفته زیارت مشایخان عظام میکردیم
مثل امام موسی کاظم و حمید بغدادی و شیخ معروف
کرمی و شیخ شهاب الدین سمرقندی و شیخ عبد القادر
گیلانی و شیخ شبلی و منصور خلاج رحمة الله تعالی علیهم
اجمعین آن زمین برج اولیا بوده است زیارت

ایشان مشرف شریف و از آنجا که کت و موصل و هلیت شریه
 بشام امیریم در خدمت خلیفه حاجی محمد بن هندی وقت
 بودیم بعد از آن زیارت قدس شریف مشرف شریفیم
 و سه بار حج کردیم در یکده سال مجاور شدیم
 و بروضه حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم سه بار
 رفتیم و زیارت آن حضرت مشرف شریفیم و چهل پنج
 سال در سیاحت گذاریم شهر شهر اقلیم با اقلیم
 در طلب اهل الله کشتیم مراد ازین گفت و گو آنچه
 نیست خدا بداند که مراد در آسانی بدست نمی آید
 مردان قدیم باید زیاد **تظلم** در صحرای عشق هر که بجان در
 شک نیست که تا قدمش جان نکرده بشکست وجود
 صدق خویش کسی جسمی عزمش کوه غلطان کرد
 بکاهت بشریه بوی فقر و فنا در عالم روح خویش سلطه
 کرده از کفر مجازی روی خود کرد عشق در عالم قرب
 جمله ایمان کرده عامی بختجانه عشق رود در کتب
 قرب جمله قرآن کرده در یافت کسی محبت ذاتی را
 در راه خدا عاشق حیران کرده در عشق کمال اگر ضعیف
 دارد در دفتر عشق تاج مردان کرده ای عشق محبت
 نو کند است مرا یک روز کن ندائی شایان کرده
 ای طالب خدا بجا که لا اله غیر حق را نفس نمی ما
 بسر برده آلا الله راه نیست هفت بار بشیر

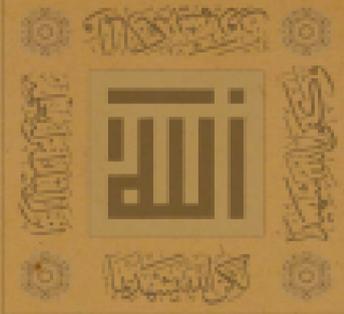
برده دارا الله محمد رسول الله است آینه امکان اول است
 ذات خدا را غیر از آینه کامل نیست و جمیع سما و صفا
 حق در آینه محمدی موجود است اگر طالب خدا هستی
 بآینه محمدیه منتظر باش در شریعت او استقامت کن
رباعی شاه عمری قبله ارباب بحالت آینه ذات آمده مر آن صفا
 در بر روی او دست غلو در جات لازال علیه را کی الصلوات
 اگر محبت خدا داری محبوب خدا در یابی کما فی قوله تعالی
قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یکسره الله برهان قولیت
نعت محمد در کون بر زح کبری محمد است آینه دار حضرت مولی
 محمد است ساقی جام عشق و محبت درین جهان در روز
 هفت ساقی اعلا محمد است ایجاد کون علت غائی وجود است
 آیات کن در اول طهری محمد است در روز رسته فیز قیامت
 عیان شود مخصوص در شفاعت کبری محمد است آن جمله
 انبیا و رسل مانده در سکوت در زیر عرش قائم و کویا محمد است
 در سایه حمایت ظل لوی او آرام جمله ارجمه بالا محمد است
 آتایش گناه ندائی مجرمان از بهر شست و شوی خود با محمد است
 اسرار هر دو کون معین بر او با هر حق مخاطب اوست محمد است
 وقت عروج قدس و سموات عرش از طی مکان شد از اسرار محمد است
 ارواح انبیا و ملک صف کشیده اند بهر بل در عیان شده مولی محمد
 نور تجلیات آلهی گرفته بود هر بل مانند واصل شود محمد است
 سر در میان عشق و معشوق میگذشت در برده دلی قدری محمد است

حق داد شفا عت کبری بدست او دهشت خلد منزل باوری محمد است
 در کرد عرش هم در زیرهاش ماند در قرص حق مکرم و پید محمد است
 هیندین نظر رسا مقدم ازین هر چه در قرب لایزال مصطفی محمد است
 در هر دو کون رحمت هفتش نظام فت در طلمت کنه کلاه محمد است
 موی سفید روی سیه مقام عزیز در بارگاه قرب منقعی محمد است
 محزون نرائی در دو هر چه اعتماد است است او چون شفیع و مژگی
 محمد است صلی الله تعالی علیه و علی آله و صحابه وسلم
 الای کلام کلیم نشت سبحانک تحت الیک و نوالی
 ندیم نشت لا اخصی تا دعلیک الای کنه مرا پذیر
 و در عیبهای ما مکیر کار ما دوام در خطاست کار تو
 و انم در عطا است الای کار ما نریان و فراموشی
 و کار تو ستر در عیب پوشی ما **مناجات**
 الای جمله در نظر تو قائم کریم و کار سازی تست و انم
 دو عالم سایه است و فضل تو نوره دو عالم موج فضلت بحر شوره
 الای فضل یاز فضل بهتر غریب و مسکا ز ابدل بهتر
 بفضل و رحمت موهبت کستم که در دیک محبت بخت کستم
 الای طاقت قهرت ندارم ز عصیان و کثافت شرم دارم
 اگر سوزی در آتش مستحقم و کرا کرام داری مستحقم
 الای بنده سراکنده تو اسیر و صل هم هونیوه تو
 بهر جایی که لاین قدرت گذار تو دانی خیر باشد مرا اسرار
 نرائی از کنهش تراکت اگر عضو هست در راه باک

تمام کرد

تمام حرف را در برده کفتم در ری هیند از حقایق بودی صتم
 الای خلق کن اقبال تالیف در طوار حقایق کشت تصنیف
 هر طالب مرادش کشف کرد در ولس از بحر رحمت کشف کرد
 نوشتم نام این شیرین شمائل شود حقیقه مابین رسائل
 درین میدان حق باطل هر چه شد ریاد هبت جاه ایچی موشد
 دعا از دوستان امید دارم قلم شکست رفت از دست کلام
 هزار و صد شصت و پنج بود در تاریخ مکتوب نبویه
 در شهر اسلامبول در قرب حضرت ابی ایوب
 انصاری رضی عنه الباری در ماه ربیع الاول
 نوشته شد والسلام علی من اتبع الهدی

هذه وقایع کلر کشتی کندی نفسنده بلوب مطلق اولسه
 بو طور اولدر بونزه ترقی ایروب **الطور الثاني** طور نایزه
 آفاقه نظر ایروب یعنی آفاقه اولان نفس کل نظر
 ایروب اکا عقل کل و روح کلی و روح اضافی روحی دیر
 ضلیفة الله در جسم جسمانی اولیوب جمله بر لیک
 و کولک کونک داخلنده و خارجنده اولیوب جمله اشیا یی
 محیط و تدبیر و تصرف ایروب اکا نسبت علای علیین
 و اسفل سافلین برابر اولوب هر بریده بالکلیه ذات
 ایله موجود اولوب تجزی و انقاصه قابل اولیوب
 جمله لیر و کولک کونک و قناری اولسه اکا قانورال
 طاری اولیوب مثلا آفتاب عالم تابه نسبت غاطه
 بمقدار اولر بنا اولنسه جمله سنه نور و ضیا حاصل اولور
 هر خانه تک یجاسنه و تجره سنه کوره ضیا حاصل
 اولور و نه بمقدار خانه لری ضرب اولسه آفتابه فنا
 و زوال اولدیغی کبی حق تعالی بمقدار انسان و حیوان
 خلق ایله روح اضافی جمله سنه حیات و ایروب
 تدبیر و تصرف ایروب و بمقدار کسنه فوت اولسه
 روح اضافی کاکان دائم و قائم مرکز ثابت
 اولدیغین لبسه بو طور **ثانیدر الطور الثالث** طور نایزه
 روحی ترقی ایروب کندی و تک روح جزوی سی روح
 کلیده فانی و محو و فاضل کوروب روح اضافی ایله

هذا الطور السابع

بسم الله الرحمن الرحيم

الطور الاول یعنی برکته کندی جسمنده و جسمنده
 متصرف اولان روح جزوی سی که آله نفس ناطقه
 روحی دیر و اصل و همت قنده نفس و قلب و روح
 و عقل و سر جمله سی شئی واحد در صفات تبدیل اولدیجه
 و بر اعتبار ایله بر اسم و بر یور یس اول نفس ناطقه سی جسم
 جسمانی اولیوب جسم تک داخلنده و خارجنده اولیوب
 تدبیر و تصرف ایروب لا مکان ولی نشان یعنی بنده
 موضع مخصوص اولیوب هر زره سینه بر متق بصره
 اوراده بالکلیه موجود اولوب تجزی و انقاصه قابل
 اولیوب یعنی بولنک و پاره لیمک ممکن اولیوب
 ایله بالکلیه طوبان و کوزنزه کوران و دلیله سولین
 و ایله یوربان و بوزنزه قوقلیان و قولاعنده اشیدان
 جمله ده تصرف اول اولوب و بدنک اجزایه هر
 جزیه بذاته و بالکلیه موجود اولوب جمله برنی محیط و بوزنه
 دائم موجود اولوب اگر یا معنی و یا الی و یا ایغی قطع
 اولنسه اکا نقصان و زوال اولیوب اول ینه کاکان
 مرکز زره دائم و قائم اولوب جمله جسده روحی فانی
 اولورسه اکا فنا و زوال اولیوب و بدنک اشالی معانه که

هذوقیه

زنه اولوب عقل كل اولور بو طور ثالثه **الطور الرابع**
 بعده بونده وخی ترقی ایروب کندی روحی روح
 اضافیده فانی و روح اضافی ذات هفتده فانی و کبر
 و مضمحل کوروب جزویاتدن و کلیاتدن ضامن اولور
 جمله افعالی فعل هفتده و جمله اسماء و صفاتی اسم و صفت
 هفتده و جمله ذوات ذات هفتده فانی و محو و محمل
 مشا هده ایروب **لاموهود انا الله وليس في حبه**
الوجود سواه معنا سنه ذوق ایله و حال ایله واقف
 اولوب **لمن الملك اليوم لقد الواحد القهار** مفهومی
 مشا هده ایروب هفتدن غیرنی ظاهرده و باطنده
 اگر ظاهره کوزنزه و اگر باطن کوزنزه طولنورسه بو طور
 رابعه **مثل** بر طور نفسی و بر طور طور افاقی و بر طور
 ایکی سنک جمعیدر و بر طور جمله نیک ذات هفتده فنا
 و ملامکی اولدی بو وزن ماعدا ایکی طور وخی واردر
الطور الخامس برسی بو مقام کللی اولان اطواری جمع
 ایروب مشا هده اتمکدر بو مقام صاحبه ابن الوقت
 دیر لر و بر طور وخی بودر که **الطور السادس** التجی طور
 بو جمله یه کندی مرآت اولوب بو مقامده سالک کنده
 غیرنی که کوره من جمله اشیا یی کنده مرتبه کورده
ليس في حبه سوى الله وعل في الدرع غير يدري حبه
 ایچره هفتدن غیرنی یوق و ایکی جمله بنون غیرنی یوقدر

مکدی

مکدی کنده مرآت و کنده جمله ایله مرآت کورده هر آنده
 و مرآتک منطبع اولان ده کندی اولور بو وزن اول الوقت
 مقامده **لاموهود انا الله** دیر ایری بو مقامده **لا موهود**
الانا در بو مقامده ابو الوقت دیو تسمیه اولور
الطور السابع بیرخی طورده سالک اولی قن و قن
 قن و میشلر در قن و کللی ایله فانی اولوب قن اندر قن
 بقا اندر بقا حاصل اولوب نه حال ایله و نه مقام ایله
 موصوف اولور و نه مشا هده و نه معرفت بالکلیه
 قن اولوب تعبیر و تفسیره قابل اولماز محکمی متفاسیر
 دیر یکیز تعبیردن لازم کلور بو مرتبه نیک صاحبی
 بی مقام ولی نشاند اتمک اولور ذوق ایله
 بیلور لیس عارف بو مقام واصل اولور که مقام
 جمعه و رقه کلدره حقایق و عبودیه صلوت و یلور
 کنده نیک حقیقتنه عارف اولوب و حقه عارف
 اولور بو مجازی اعتقاد ایله کنده بی مفید نفس دیک
 اولور **مصرع** اولیجه بولدم یول اول جنبه **دیکر**
 صعب اولور سون صعب ایچیک کنده یسر عارف
 عارفک معلوم اولیجه جمله افاده و انفسده
 جلوه کرا اولان بر ذات دیر حقیقت و احده که
 مستجری و منقسم اولماز یعنی بولمخ و باره لمخ جمله
 مظا هر محلا سیدر و آینه سیدر هر مظهره بالکلیه

ظاہر اولور حمد اسما وصفات ایله اگر برزہ ایدر هرکه
اعتقادنه کوره و خلته کوره هر مرتبه دمقامده و محله
بر یوز کوسترا اگر ظاهره اکر بالهنده هر بجزده
مخوس اولان و هر عقده معقول اولان و هر کولره
معنی اولان و هر سمعه مسموع اولان و هر بجزده
مبصر اولان و هر یوزده یوز کوسترا اودر بلکه
بر یوزون جاوه کرا لوب و بر یوزده کندویه ناله اولان
عاشق و معشوق و طالب و مطلوب و مقصد مقصد
بر اعتقاد ایدر کنی عارف بلیک عارف بر اعتقاد مخصوص
ایله کندوی قید ایلمه دیک اولور **حکایت** کورلر برزہ
جمع اولوب قیلی کورمک استر کیمی قیلک قولاغنه
دکی قارنه وکی ایاغنه وکی هر طومنه یا لیشوب
بعده تراعه دوستوب ایاغنه یا لیشان بر درک
کبیرد میش قولاغنه یا لیشان بر صفره کبیر قارنه
یا لیشان بر بیوک کوب کبیر و هرری بر در لواعتقا
اصل تقلید صمان بویه در بر اعتقاد مخصوص ایله مقید
و محوسلر در عهد

ضمیمه فرایگان نقشبندان قدس الله سرارنا و نفعنا الله
بهم فی الدنیا و الاخره

فاتحه شریف ع ۷	صلوة شریف ع ۷	سورة الم شرح ع ۷۹
احصا ص شریف ع ۷	فاتحه شریف ع ۷	صلوة شریف ع ۷

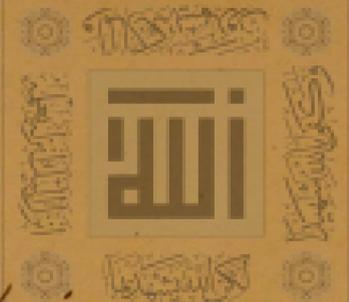
این ضمیمه فرایگان مقبولست

حق تعالی را گویند وقتی که مستغنی دانند از دوستی **طلب** حبستن
 حق را گویند وقتی که جوینده عامه از آن بود که بدوست
 منسوب بوده باشد **طاب** جوینده حق را گویند از ره
 محبت کمال نه از روی دوستی **عشق** محبت مفرد را
 گویند و نیز دوستی حق تعالی گویند با وجود طلب و بعد تمام
 و نیز هدیه الهی را گویند **عاشق** آشفته و جمال و جلال الهی
 گویند بعد از آن که طلب کرده باشد بجهت تمام و ازین جهت که
 مستحق دوستی باشد از جمیع وجود **مشوق** از عیاج دل را
 گویند در طلب تمام و عشق مدام **حسن** جمعیت کمال
 معشوق **جمال** ظاهر کردن بزرگی معشوق است جهت
 استغنا از عاشق **لقا** ظهور معشوق را گویند چنانکه
 عاشق را یقین حاصل شود که اوست **لطف** پرورش
 دادن معشوق را گویند **ملاحظت** بی مزایت کمالات
 الهی را گویند که هیچ کس بنهایت نرسد **ظرافت** ظهور
 انوار است از حضرت حق سبحانه و تعالی در عاده **شکلی**
 احکام طواع انوار است از حضرت حق سبحانه و تعالی
 در عاده **شوحی** کثر التفات را گویند **کرشمه** التفات
 گویند **شکل** وجود معشوق را گویند **شمایل** اقتراح حمایت
 و جلا بیات را گویند **شیوه** اندک هدیه الهی را
 گویند در همه جای که باشد **مکر** غرور دادن معشوق است
 عاشق را بطریق لطف و موافقت با طریق قهر و مخالفت

بسم الله الرحمن الرحیم
 حمد و سپاس خدایه عزوجل که در معانی در تحت
 صور بیانی عیان میکند و طهارت حقایق را در سر برده
 و دقیق را زبان میکند و درود بسیار و تحت بی شمار
 محمد مصطفی صلوات الله علیه و سلام باد بر آل و صحب
 باکان اوباد **اقا بعد** بیاید دانستن که عاظم معانی
 ادراک نتوان کردن بلباس و اگر صورت مجرّد
 باشد ادراک بشری را بدان راه نتوان برد پس
 حکمت الهی اقتضا آن کرد هر معنی را در کون صورت
 فعلی و قولی محسوس و معقول بعالیان نماید تا با ادراک
 ایشان **سدییت** من معتزمم که شاهد دل معنیست
 لیکن همه کنم که چشم صورت نیست و هیون اصحاب معانی
 و اصل تحقیق این صورت دیده اند و ترنم درین غمط
 نمون پس واجب دیدم از الفاظ اسامی را شرحی کردن
 تا هر کس که شروع کند در آیات ایشان داند که مقصود
 ایشان نه آن صورت ظاهری بودن است و نظر ایشان
 کجا و کجا بوده است و بدین الفاظ و اسامی مختصر معانی
 و حقایق خواسته اند **فصل** در اسامی عشق و عاشق و معشوق
محبت دوستی مخلص گویند خاص با حق سبحانه و تعالی **محبوب**

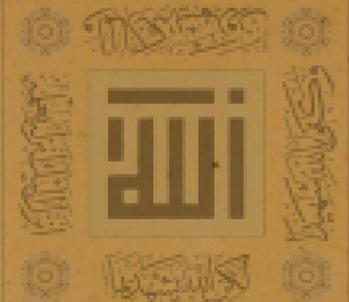
حق تعالی را

قرب استدرج الہی را کونید **وفا** عنایت الہی را کونید
جفا جوشا یندن دل عی شق را کونید **جور** بازداشتن
ساکت را کونید از سیر در عروج **ناز** قوت دادن موقوف
عاشق را **خشم** ظهور صفات قہر را کونید **کین** تسلط
قہر را کونید بر عاشق **جنگ** امتحانات الہی را کونید
بأنواع بلای ظاہری و باطنی **صلح** قبول اعمال را کونید در
وساطت قرب را **برودہ** موانع را کونید کہ میان عشق
و معشوق باشد و از لوازم طریق باشد **حجرت** عاثر
و نہ از جهت معشوق **حجاب** موانع را کونید کہ عاشق را
از موج معشوق باز دارد **حکم** ارادت **نام** محل خلقت
را کونید از ادراک عالمان یوشیدہ **مستوری**
تقدیس کنہ ماہیت الہی را کونید کہ از ادراکات
موجودات یوشیدہ باشد **تندی** رد کردن اعمال
عبادت را کونید **سلطان** ہرمان احوال کونید ہنجان
حکم ارادت الہیست **امیری** ارادت خود را جاری
داشتن است بر ساکت **توانایی** صفت و علم خیار
کونید **توانگری** حصول جمیع کمالات را کونید **ہاکی** اوصاف
شرع جاری داشتن است بر ساکت **دستگاہ**
حصول جمیع صفات کمالست با وجود قدرت و اظہار
ہر صفتی **مستواری** حالت و استیلا را الہی را کونید
تافتن اتیان الہی را کونید **ترکناز** جذبہ الہی را کونید

دقیقہ

وقتی کہ سلوک مقدم باشد **عادت** جذبہ الہی را کونید با
وارطہ آنکہ بر سلوک و اعمال مقدم باشد **تالیج** سلب
افتیاد ساکت را کونید در جمیع احوال و اعمال ظاہری
و باطنی **آشنایی** تعلق و تعلقہ ربوبیت را کونید با ہمہ
میوستہ است ہون تعلق خالقیت مخلوقیت **بیکانگی**
استفناں عالم الوہیت را کونید **عکس** بی نیازست
از انواع اعمال ساکت **یار** صفت الہی را کونید کہ ضروری
کافہ موجودات است در ہیچ اسم ازین موافق تربیت
ہر ساکت **انگاری** صفت رحمانی را کونید **عجز**
صفت باطنی را کونید **دلیر** صفت قائمی را کونید
دلکشایی صفت فیاضی را کونید در مقام نس در دل
جانان صفت قیومی را کونید **جان فدایی** صفت بقا
حق را کونید **دوست** سبق محبت الہی را کونید بر محبت
ساکت **قد استوار** استیلا را الہی را کونید **قامت**
سزا داری برستش را کونید **ختم زلف** امر الہی را کونید
زلف غیوب ہوت را کونید **موی** ظاہر ہوت را
کونید **کیسو** طریقی طالب را کونید **تاب** زلف گتم امر
الہی را کونید **ستر** صفت ارادت الہی را کونید **فرق**
صفت حیات الہی را کونید **یشانی** ظهور امر الہی را
کونید **ابرو** سقوط ساکت را کونید از درجات **کان** ابرو
عرض کردہ سقوط ساکت را کونید از درجہ مقام سبب

تفسیر **مژہ** اعمال اعمال سالک را کونید **تیر مژہ** اعمال کرده
 سالک را کونید **جبر** و **تر** **جسم** صفت بصیری
 الہی را کونید **دین** اطلاع الہی را کونید **جسم مست**
 ستر کردن الہی را کونید بر تقصیرات سالک اغیر
 سالک و این مقام از استدراج حالی باشد
جسم ترک ستر کردن احوال و کالات سالک را
 کونید **ماہ روی** تجلیات را کونید کہ در مادہ باشد
چہرہ تجلیات را کونید کہ سالک بر کیفیت آن مطلع شود
روح تجلیات مخلص را کونید **چہرہ کلون** تجلیات را
 کونید کہ در عین مادہ باشد در حالت غیبت سالک
حال سیاہ عالم غیبت را کونید **خط سبز** عالم برزخ
لب کلام را کونید **لب لعل** بطون کلام را کونید **لب**
سکین کلام منزل را کونید **لب شیرین** کلام بی وسط
 کونید بشرط ادراک **دھان** مشکلمی را کونید **دھان**
کوہک صفت مشکلمی را کونید بطریق تزیہ و تقدیس
 از فہم و وہم مخلوق **زبان** امر را کونیدہ مطلقاً
زبان شیرین امر را کونید کہ موافق تقدیر باشد **زبان**
تلخ امر را کونید کہ موافق طبع سالک باشد **دقن**
 محل ملاحظہ را کونید در مشاہدہ **سبب زنج** علم
 لذات را کونید **دوش** صفت کبریا بی حق را کونید
جان زنج مشکلات اسرار مشاہدہ را کونید **سینہ**

صفت

صفت علم الہیت را کونید بر صفت ربوبیت **میان**
 سابقہ را کونید کہ میان محبت محبوب باشد **موی میان**
 نظر سالک را کونید بر قطع **حب** **دست** صفت قدرت
 را کونید **ساعہ** صفت قدرت را کونید **انگشت** صفت
 احاطت را کونید **بازو** مشیت را کونید **سختن** اشارت
 و انتباه الہی را کونید مطلقاً **سختن شیرین** اشارت الہی
 کونید **سختن ہون** اشارت واضح را کونید در مادہ
 و غیر مادہ **سختن کور** اشارت مدرک در مادہ کونید
کونہ سختن ادراک اشارت را کونید و غیر مادہ **سلام**
 ہد و محمد را کونید **بام** اوامر نوامیس را کونید **مہرب** نبوت
 و ولایت را کونید **بشت** وحی را کونید بالہام **فصل** در آئی
 الات **طرب مجلس** اوقات حضور را کونید **عشرت** لذت
 انس را کونید با حق تعالی با وجود علم لذت **طرب انس**
 با حق را کونید و سرور دل **عیش** دوام قدرت انس را کونید
 با حق تعالی **شراب** غلبات عشق را کونید با وجود اعمال
 مستوجب ملامت باشد **شراب خام** عیش مزوج را
 کونید **شراب نختہ** عشق صرف را کونید **شراب خانہ**
 عالم ملکوت را کونید **ع** غلبات عشق را کونید
 با وجود اعمال کہ مقارن سلامت باشد **میخانہ** عالم
 ربوبیت را کونید **میکہ** قدم مناجات را کونید **خم خانہ**
 مرہبط تجلیات را کونید **قدح** مست را کونید **جام** احوال

راکونید **مراضی** مراض مقام راکونید **موفق** راکونید
جوع اسرار مقامات و احوال راکونید **مست خراب**
استفراق عشق راکونید **نیم مست** اکالهی استفراق
راکونید **هوشیاری** افاقیست اغلبه عشق شوق
خمار **خمار** رجعت راکونید از مقام وصول بعد
رنزی قطع نظر راکونید از اعمال **قلاشی** معاشرت
و معاشرت اعمال راکونید **هنانکه** اقتضای احوال بعد
اوباشی ترک سوی راکونید **شمع نور** راکونید
مشاهده تجلی راکونید **نقل** کشف معانی راکونید
صباحی محادثه راکونید **صبح** طلوع احوال راکونید
روز تابع انوار راکونید **شب** عالم حیرت راکونید
شب قدر بقای سالک راکونید که سواد اعظم است
عید مقام جمع راکونید **نوروز** تفرقه راکونید **کفر**
تاریکی عالم تفرقه راکونید **کافر** صاحب اعمال مقام
تفرقه راکونید **ترسا** معانی و ضلالت راکونید وقتی که
رفیق در رفیق باشد **دیر** عالم انسان راکونید **کلب**
عالم جوانی راکونید **جلیبا** عالم طبایع راکونید **زنا**
عهد راکونید **ناقص** یاد کردن مقام تفرقه راکونید
پت مقصود و مطلوب راکونید **اسلام** متابعت را
کونید **دین** اعتقاد راکونید از مقام تفرقه سر بر کرده
باشد **زهد** معارض راکونید از فضولی دنیاوی **غماز**

اهداد سالک

اهداد سالک راکونید **عبادت** مطاوعت راکونید **حج**
سلوک الله راکونید **بیابان** وقایع طریق راکونید **روزه**
قطع و امساک القفات راکونید **زکات** ترک و انباشت
کونید **سجده** مقام وصلت راکونید **طاعات** معارف
راکونید **فرقه** صلاحیت و سلامت صورت ظاهر را
کونید **سجّان** مسند باطن راکونید **فروتنی** ترک تدبیر
فرد راکونید **بذل کردن** عدول از چیزی راکونید **دافتن**
محو کردن اعمال ماضی راکونید از نظر باطن **ترک کردن**
قطع کردن اعمال راکونید از چیزی **برخاستن** قصد و عزم
راکونید **شستن** سکینه راکونید **رفق** عروج را
کونید از عالم بشریت به عالم ارواح **امدن** رجعت را
کونید از عالم ارواح به عالم بشریت **درون** عالم ملک
راکونید **عقل** آلت تمیز راکونید میان خیر و شر **فهم**
آلت دریافتن راکونید **تأثیر** مقام حمل راکونید
بهار مقام علم لایط راکونید **زمستان** عالم فیض را
کونید **گلزار** کثرت راکونید **بوستان** محل کثرت را
کونید که مشا هده گشته **ترکس** نتیجه عالم راکونید که
در علم پیدا شود از فرج **سر و علم** مرتبه راکونید **سبز**
عین معرفت راکونید **رحمان** نوری راکونید که از رعایت
تصفیه و ریاضت حاصل شده باشد **نشو و نموی** را
کونید **مخاض** عزت یافتن راکونید **بر** مجابی راکونید که

سبب فصول شود **سرخی** قوت سلوک را کونید **سبزی**
 کمال مطلق را کونید **سبیدی** یکی را کونید **زر**
 صفت سلوک را کونید **باران** ترول رحمت را کونید
هیار مجازی عبودیت را کونید **آب روان** فرح دل
 را کونید **سبیل** غلبه احوال دل را کونید که از فرح بند
سیم باد آوردن عنایت را کونید **بوی** اکاهمی از علقه
 و سوسنگی را کونید که در راه اصل بوده باشد در مقام
 جمع و اکنون در مقام تفرقه افتاده است **مطرب** آگاه
 کننده را کونید **دف** طالب معشوق را کونید مهر عاشق
نای پیام محبوب را کونید **ترانه** آیین محبت را کونید
ناله ز برهنون محبت را کونید **ناله زار** همچنین **سماع**
 طیب مجلس را کونید **بای** گرفتن تو اهد را کونید **فصل**
 در اسامی و احوال عاشق و غیر **وصال** مقام دعت
 را کونید **کنار** در یافتن اسرار و دوام مراقبه را کونید
بوس استوار قبول کیفیت کلام را کونید **صوری** و معنوی
فراق غیبت را کونید از مقام **وصال** **هجرت** التفات
 کونید بغیر حق تعالی درونی و بیرون **عم و بند** اهتمام طلب
 معشوق را کونید **اندوه** حیرت را کونید در کاری که غیر
 و شر آن نداند **هزن** حالتی را کونید که در دل بیدار آید
 بعد از منع رفت و باعث شود طلب **کلمه** **ایمان** حالت
 هزن را کونید **عکده** مقام مستوری را کونید **خار** خودی

گودرا

هو در ا کونید که غیب و هوفیت **بام** محل تجلیات را کونید که
 از ادراک عالمیان بوشیده باشد **شهر** وجود مطلق
 کونید **دیه** وجود مستفاد را کونید **کوی** مقام عبودیت
 کونید **مجلس** متصف شدن بصفت کلام را کونید
استان اعمال غارت را کونید در مطاوعت **محبت**
 رحمت دل را کونید بسبب معشوق بعاسق اختیاری
 و غیر اختیاری **ناله** مناجات را کونید **فریاد** ذکر محبت
 کونید **آه** علامت کلام عشق را کونید که زبان در میان
 اه قاصر آمد **فغان** ظاهر کردن احوال درونی
 کونید **ریخ** وجود امر را کونید که بر خلاف دل باشد
درجه حالتی را کونید که از محنت ظاهر شود و محنت طاقت
 وصول آن ندارد **بیماری** خلق و ارتعاج درون را کونید
مردن تردد اندکی را کونید **زندگی** قبول افعال را
 کونید که محضرت حق تعالی باشد **وجود** او را کونید
 موافق دل باشد **تمددستی** برقرار عاقلین قراری در
 دیرونی را کونید **افادگی** ظهور حالات الهی را کونید
رئیت عدم قدرت را کونید **فراقی** قطع تفرقت
 و تدبیر عقلی را کونید **توجه** و تسلیم تمام **سپوش**
 استیلاک ظاهری و باطنی را کونید **خراج**
 اختیار را کونید که عمل و علم مسلوب شده باشد
سعادت خواندن ازلی را کونید **شقاقت** از نذر ازلی

گویند **کاملی** بطن اسیر را گویند وین همین باشد که سبب
 دانستن رین و طریق باشد و این سیر نازکترین و سیر
 مهارت **شباب** سرعت سیر را گویند **باکازی** توجه
 خالص را گویند که نه در اعمال ثواب خواهر و نه در علوم
کرمی حرارت محبت را گویند **سردی** بر دین را گویند که
 نهایت محبت است **جواب** اختیاری را گویند در شریعت
 آن افعال **بیداری** عالم را گویند **مشترک** انسانیت
 گویند **قطار** نوعیت را گویند **علق** شهوات و مشتهیات
 نفس را گویند **ساریان** روی نحای را گویند **زر**
 ریاضت را گویند و مجامده را گویند نیز گویند **کوه**
 معانی را گویند **سیم** تصفیه ظاهر و باطن را
 گویند **کوی** مجبوری و معسوری سالک را گویند و محبت
 حکم تقدیر **میدان** مقام شهوات را گویند **جوهان**
 تقدیر امور را گویند بطریق صبر و **قرب** و **هوی**
 صرده کبر را گویند از هر طرف که باشد **کفت** و **کوی**
 عتاب محبت آمیز را گویند **شست** و **شوی** برداشتن
 فرد و یا را گویند که از تقصیر در وجود آمده باشد و صفا
 و حضور عاشق تم الریالة **عرش** **بج** است اول عرش
 حیات که مرتبه واحدیت عرش دوم مجید که عظم ارست
 عرش سوم اعظم کل که نفس کلست عرش چهارم مجید بر جسم
 است **بج** عرش کبریم که کرس است تم **لا**

یک مصراع از شاه سبکگین یک مصراع از صاحب
تخمیس خب زاری

در صیقل دل پر وفا نشسته طلب کن از بهر دو شرت می نشسته طلب کن
 قاطع هوز اطاس فائمه طلب کن از شیشه می می نشسته طلب کن
 حق را ز دل خالی زانوشه طلب کن
 در شیشه دل زنگ رها مانع می شد خالی رهوا گشت هووم جمع می شد
 اجزای وجودش را همگی تابع می شد از شیشه می می نشسته طلب کن
 حق را ز دل خالی زانوشه طلب کن
 ای دل من و تو صورت احواد صفایم چون شیشه محلی شور آینه زانیم
 شیشه ز میان رفت همه آب حیایم از شیشه می می نشسته طلب کن
 حق را ز دل خالی زانوشه طلب کن
 الزم بود این شیشه عیجانه ساقی و ز جام سبو کبر ز خجانه باقی
 از رطل گران نوش با رنگ عرقی از شیشه می می نشسته طلب کن
 حق را ز دل خالی زانوشه طلب کن
 جز باده ساقی همه خالی زطللیت بی معرفت ذات خدا مفر عمل نیست
 تحصیل می مهر نای کجول نیست از شیشه می می نشسته طلب کن
 حق را ز دل خالی زانوشه طلب کن

وقف الأمير غازي للفكر القرآني

THE PRINCE GHAZI TRUST
FOR QUR'ANIC THOUGHT

Est. 2012 CE

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

وقف الأمير غازي للفكر القرآني

THE PRINCE GHAZI TRUST
FOR QUR'ANIC THOUGHT

Est. 2012 CE

